

БОЖА СИЛА ПЕРЕМІНЮВАТИ

[Брат Карл Вілліамс представляє Брата Брангама.—Ред.]
Дякую тобі, брате. [“Це дійсно є привілегією, безсумнівно, що Брат Брангам так часто приїжджає до Феніксу. Думаю, він їздить до Феніксу більше, ніж будь-куди. І ми хочемо, щоб він приїжджав і надалі, в усякому разі, допоки я тут. Благословить тебе Бог, Брате Брангаме”.] Дякую, дякую тобі, Брате Вілліамсе.

Доброго ранку, друзі. Я... Це про родину Шакар'ян, Брат Вілліамс та Сестра Вілліамс, та багато хто з присутніх знають про це. Десь за два чи три роки до того, як вона захворіла, я бачив це у видінні, і це збулося.

2 І минулого року, коли ми були тут, я вважаю, то було у січні, на з'їзді, то був випадок, коли той священик (як його прізвище? Я зараз забув його прізвище) був тут. [Хтось каже: “Стенлі”.—Ред.] Стенлі, єпископ Стенлі, з католицької церкви. Ви пам'ятаєте, коли він приніс мені Біблію, знаєте, і він сказав мені.

Було декілька пророцтв: “Моя донько, ти уздоровишся”.

3 І він знав, що у видінні було сказано, що вона не видажає. “Вона помре між другою й третьою годинами ночі”. Пам'ятаєте це? [Хтось каже: “Так”.—Ред.] Отож, о другій чи о третій годині.

4 І я не міг розповісти Демосу. Та все ж я розповів її мачусі, там у тому приміщенні навпроти. Я сказав: “Вона не одужає”.

Міссіс Шакар'ян сказала: “Ну, усі ж пророкують”.

5 Я сказав: “Звичайно ж, і я сам можу помилитися, але я це сказав. Вона не одужає”.

6 Я розповідав багато кому, десь три роки тому: “Я бачив, як вона бореться за своє життя, і вона злягла у ліжку. І вона підняла руки й закричала до мене отак. А я—я не міг навіть дотягнутися до неї. І потім я побачив, що вона помирає. І я поглянув, і там щось було, там стояв годинник, і він показував час між другою й третьою годинами”.

7 І ось, єпископ сказав: “Ну, я просто спостерігатиму й побачу, як це справдиться”. Отож, це справдилося.

8 Звичайно ж, ми сумуємо. Я вважаю, що церква втратила дуже багато в особі Сестри Флоренс Шакар'ян. Але, вона була прекрасною співачкою, вона була наповненою Духом жінкою.

9 Я був у її матері; її мати була однією з моїх перших знайомих на Західному узбережжі, коли її мати одержала uzдоровлення. Коли лікарі... Вона перебувала у комі, і уся розпухла. І ось, лікар, що був там, розповів мені, сказав: “Отож, коли будете молитися, робіть це дуже тихо. Не шуміть надто сильно. Жінка помирає”.

Я сказав: “Так, добродію”.

10 І він говорив, все повторював і повторював мені. І, що ж, в мене навіть майже не було можливості щось сказати.

11 Отож, саме Брат Демос сказав мені продовжувати, та підійти, та побачити її.

12 І ось, я піднявся нагору. І Флоренс стояла на колінах на підлозі, — прекрасна дівчина тоді, — і якісь іще жінки. І зайшов, та помолився за неї, та сказав їй. І вона була непритомна. І сказав їй, що вона знову підніметься. І вона піднялася. Через пару років вона померла. І, отож, Бог відповідає на наші молитви.

13 І ми знаємо це, ми віримо, що ми усі прийшли сюди за волею Божою і так само й відійдемо. Один за одним, кожен з нас пройде через ті ворота. І ось чому сьогодні вранці ми тут, зібралися на цій зустрічі Бізнесменів Повної Євангелії — говорити про оці всі речі, та приготуватися до цього, бо ми знаємо, що це обов'язково настане.

14 Отож, Сестра Флоренс — молода жінка, сорок два роки. Брат Вілліамс тільки-но сказав мені, дуже молода. Та перш ніж вони, вона дізналася, що у неї ця хвороба, я бачив видіння про неї, і мені було розказано про те, що з нею буде. Значить, так і станеться. Бог усе знає про це, і те, що вона бачила Ісуса в кімнаті перед тим, як відійшла. Нам просто не потрібно молитися за неї, бо ми робили це так багато. Нам просто треба подякувати Богу за життя, яке було поміж нами, яке давало натхнення нам усім, в особі Сестри Шакар'ян.

15 І ми хочемо помолитися за Брата Демоса й Сестру Розу. І, пам'ятайте, вони пережили такий страшний удар у своєму житті, за минулий. . . його батько, і тепер його сестра у його. . . за останні роки. [Хтось звертається до Брата Брангама.—Ред.] Але й, так, менше, ніж, менше, ніж за десять місяців; і також Сестра Една.

16 Отож, я знаю, як співчувати Братові Демосу. Протягом декількох днів відійшли мій батько, брат, дружина й дитина, тож я—я знаю, як йому сьогодні вранці. Ти пізнаєш тільки коли попадеш у їхню ситуацію, ось коли ти знатимеш, як співчувати. І. . .

17 [Підсилювальна система дає фон.—Ред.] Це я сам. Прошу вибачення. Десь тут я зачепив рукою якийсь прилад. Тож я—я прошу вибачення, що вийшло дуже голосно, я не хотів.

18 Отож, давайте тепер піднімемося, поки ми. . . якщо можете, якщо це. . . Схилимо наші голови.

19 Небесний Отче, ми зібралися сьогодні вранці тут, щоб вклонитися Тобі, й віддати Тобі подяку й хвалу за те, що послав Ісуса нашим Відкупителем, що ми, після того, як скінчиться це життя, маємо надію, коли бачимо, що нема ніякої певності, що ми житимемо тут постійно. І, Отче, бачити, у якому жалюгідному стані можуть опинитися ці тіла, ми раді, що нам не доведеться залишитися тут назавжди. Ти проклав шлях рятунку, через долину смерті.

20 І, Отче, ми сьогодні вранці вдячні Тобі за життя тієї, що стояла з нами, менше, ніж рік тому, співаючи Тобі хвалу — Сестру Флоренс Шакар'ян, як ми знали її. І задовго, навіть за декілька років Ти розповів нам, що оце ось повинно статися, щоб це не було для нас надто сильним потрясінням. І ми знаємо, що те, що Ти кажеш — правдиво. І, потім, Твоє Слово каже: “Людина, що народжена від жінки, короткоденна й повна печалями”. Ми знаємо, що і це є правдою, Господи. Ми знаємо, що нам усім повинно пройти тією долиною. Отож, ми дякуємо Тобі за її життя, яке було тут на землі. І вірячи вірою, що нині, сьогодні вранці вона перейшла з цього огидного чужого бараку до славетного тіла, яке ніколи не зможе захворіти. І її співочі таланти, і голос, що був у неї, і її дух так рясно розквітли у Христі! Якби сьогодні вранці їй можна було повернутися, вона ні за що не зробила б цього; їй знов довелося б пройти через оце все. Нині ж усе скінчилося, вона разом зі своєю матір'ю й своїм татком. Вони покликали свою дитину додому. Тож ми—ми дякуємо Тобі.

21 Ми також хочемо помолитися про розраду для нашого Брата Шакар'яна, нашого дорогого улюбленого брата, знаючи про життя, яке він прожив, й муки, через які він проходить у ці останні дні, і те, який він. Бачимо, як він старіє, його волосся випадає, і плечі його сутуляться, та, все ж, старається залишатися на ниві для Бога. Боже, дай йому сьогодні міці. Ми молимо Боже, щоб Ти дарував її. До усіх, кого посиротив її відхід, ми молимо за кожного.

22 І, коли ми думаємо про це, Господи, дай нам пам'ятати, що ми теж колись повинні будемо відійти. Поки ми сидимо тут разом у Присутності Господа Ісуса, ми хочемо попросити, щоб Ти відновив це нам у пам'яті. І дай нам провести ревізію, тобто, влаштувати перевірку свого життя, щоб нам бути під Кров'ю та у Вірі. Даруй це, Господи.

23 Нині, коли я у цих умовах сьогодні намагатимуся викласти людям невеличку проповідь, я молю, щоб Ти допомагав мені, Господи. Додай мені міці, бо я—яя потребую її, Господи. І я молю, щоб Ти дарував її. І нехай буде сказано дещо таке, від чого Тобі просто буде шана. І якщо сьогодні вранці наш голос буде слухати хто-небудь з тих, що не є готові зустріти ту годину, яка чекає на них, нехай це буде той час, коли вони віддадуться Тому, Хто сказав: “Я — Дорога, Життя, Правда”, — нашому Господу Ісусу Христу. Бо ми просимо це в Його Ім'я. Амінь. (Можете сідати).

24 [Хтось на платформі розмовляє з Братом Брангамом.—Ред.] Брат тут хоче знати, чи добре усім чутно. Він увімкнув два мікрофони. Чи нормально це? Вам чутно? Підніміть руки, якщо чутно. Якщо чутно — підніміть руки. Гаразд.

25 Мені шкода, що у нас сьогодні вранці не вистачає місця, щоб присісти. І ми сподіваємося, що я затримаюся тут не дуже довго,

саме стільки, щоб, може, викласти нам один текст зі Слова; що Господь Бог вшанує Своє Слово, яке буде читатися, і дасть нам від Своєї благодаті, щоб ми могли служити цим Йому.

26 Отож, Біллі Поль сказав мені, що, можливо, наступної неділі ми будемо проповідувати в Тусоні у Грантвей Асамблеї Бога. Якщо тут є хто з Тусону, мені, мабуть, не вдасться побачити вас на цьому тижні. Наступної неділі я буду в Грантвей Асамблеї Бога.

27 Отож, тепер, ми тільки-но повернулися звідти зі Сходу, і я дещо знесилився від переїдання, через надмірну гостинність людей там у горах. І—і я прихворів, тож цього тижня я почувався не дуже добре. Тож моліться за мене. І. . .

28 [Хтось каже: “Надто багато опосумів”.—Ред.] Що ти кажеш? [“Надто багато опосумів”.] Брат Карл Вілліамс, з його почуттям гумору, і, думаю, якраз нині воно нам потрібне, він сказав: “Надто багато опосумів”. Я не знаю, як щодо цього, Брате Карле, але білок було чимало. [Брат Брангам сміється.]

29 Отож, ви хочете сьогодні вранці помолитися за когось, що ж, певна річ, я—я дуже цінував би, якби якась з ваших молитов була за мене, бо я—я потребую цього.

Отож, нам треба швиденько звертатися до Слова.

30 І я не хочу тримати вас тут надто довго, бо, вважаю, люди поїдкливалися сьогодні вранці по всій країні за допомогою телефонів, від Західного узбережжя до Східного узбережжя, від Півночі й Півдня. Багато, багато зібрань дістали цей пристрій, який був у вас усіх тут зі шкіни. У Феніксі також підключилися, щоб усюди, де проходять служіння, це надходить. . . І вони збираються у церквах, і по домах, і так далі, роблять дуже правильно. Кажуть, що це навіть ще ліпше, ніж радіотрансляція. Це телефонне підключення: на мікрофон встановлюється приймач, чи що там, у приміщенні. І вони. . . Моя дружина, минулого тижня приїхала з Індіани сюди до Тусону, сказала, що це все одно як знаходишся прямо у тому приміщенні. Тож ми молимо, щоб Бог благословив сьогодні вранці отих усіх на лінії, де б вони не були. Там тепер у Нью-Йорку, де це буде, о-о, після обіду, і різні часові пояси, коли воно проходить через країну.

31 Тепер, у Посланні до Римлян, 12-й розділ, 1-й та 2-й вірші, ми хочемо—хочемо прочитати оце місце Писання.

*Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, —
повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну
Богові, як розумну службу вашу.*

*І не вподібнюйтеся до світу цього, але перемінюйтеся
оновленням вашого розуму, щоб переконалися ви, що то
є добра й досконала. . . добра, приємна й досконала воля
Божа.*

32 Отож, як Господь зволить, сьогодні вранці я хочу взяти тему: *Божя сила перемінювати.*

Щоб ви не *вподібнювалися до цього світу, але... перемінюйтеся оновленням вашого розуму, тепер, і переконалися в тому, що то є добра, досконала й приємна воля Божя.*

33 Це старий добре знайомий текст, який багато хто з вас, пастори, використовував свого часу. Він використовувався ще відколи Це було написано. Але, все ж таки, одна річ щодо Слова Божого — Воно ніколи не старіє, бо Воно є Бог. Воно ніколи не зістаріється. В кожному поколінні, тепер вже протягом добрих двадцяти восьми століть чи більше, це Боже Слово читалося людьми, священиками й так далі, і Воно не старіє. Я сам читаю Його десь тридцять п'ять років. І щоразу, як я читаю Його, я знаходжу щось нове, чого я не помітив спочатку. Бо Це є богонатхненням, Це є Бог у вигляді літер. Розумієте, Це є атрибути Божі, проречені заздалегідь і перенесені на папір.

34 Люди часто говорили: “Ну, ось, Біблію написали люди”. Ні. Біблія Сама каже, що Бог написав Біблію. Це Слово Бога.

35 І Воно не може проминутися. Ісус сказав: “Небо й земля проминуться, шезнуть, але Мої Слова ніколи не проминуться”. І Воно не може проминутися, оскільки то є Бог, бо Воно є частиною Його.

36 І, в такому разі, ти, як син і донька, ти є частиною Цього, і через це ти є частиною Його. Тож ось чому ми приходимо спілкуватися разом навколо Слова Божого.

37 Отож, це слово *перемінюйтеся*, я шукав учора у словнику. Коли я мало не втратив відчуття часу, що я повинен був прийти сюди, коли я підшукував текст, і знайшов це слово, тобто, цей текст Писання. І у словнику говориться, що це є “дещо змінене”. Це має “змінитися”. *Перемінений* — “став іншим, ніж був”. Там було — “його характер й усе в ньому перемінилося”, — *перемінити*.

38 І я сьогодні вранці думаю про Буття 1. Цей світ був безвидний, і він був порожній, і темрява була на землі; один тільки суцільний хаос. І коли цей світ перебував у такому стані, Дух Божий ширяв над поверхнею води, і уся картина перемінилася — з цілковитого хаосу на Еденський садок. Така є перемінююча Сила Божя, яка може узяти щось таке, що є нічим, і зробити з цього щось дивовижне. Божя перемінююча Сила!

39 І, читаючи Писання, ми розуміємо те, що Бог витратив шість—шість тисяч років на підготовку цього Едену. Отож, може, в Нього було не так довго; але просто припускаємо, узявши це з Писання, де у Ньому сказано: “один день у Бога — це тисяча років

на землі”, — тобто, якби у Бога йшов відлік часу. І, скажімо, шість тисяч років Він створював землю, і Він засадив землю усяким добрим насінням. Усе там було просто ідеально.

40 Я вважаю, що часто, коли навіть критики починають читати Книгу Буття, вони починають критикувати її, бо, здається, немовби Вона постійно повторюється, тобто, тебе кидає то сюди, то туди.

41 Але якщо ми просто звернемо увагу на хвилинку, перш ніж ми звернемося до нашої теми, що, Мойсей бачив видіння. І Бог говорив до нього. Бог говорив з Мойсеєм обличчям до обличчя, з вуст в уші. Отож, ні з ким з людей Він ніколи не говорив так, як з Мойсеєм. Отож, Мойсей був визначним, одним з найвизначніших з усіх пророків. Він був прообразом Христа. І ось, Бог може промовляти, в Нього є голос. Його чули. Бог може говорити.

42 І Бог може писати. Своїм Власним пальцем Бог написав десять Заповідей. Одного разу Він писав Своїм пальцем на стінах Вавилону. Одного разу Він схилювся й писав на піску Своїм пальцем. Бог може говорити. Бог може читати. Бог може писати.

43 Бог є Джерелом усякої благодаті та Сили, і усяка Божественна мудрість зосереджена в Бозі. І тому, оскільки знаємо це, Він є єдиний Творець. Не існує іншого творця, тільки Бог. Сатана абсолютно не може творити, він тільки спотворює те, що було створене. Але Бог — то єдиний Творець.

44 Тому Він творив Своїм Словом. Він послав Своє Слово. Тож усяке насіння, яке Він помістив був на землі, Він сформував ті насіння Своїм Власним Словом, бо там не існувало нічого іншого, щоб створити з цього насіння. Він заклад був їх, і вони перебували під водою. Він просто сказав: “Нехай буде *оце*, і нехай буде *оте*”.

45 Отож, ми бачимо, часто бува так, що, видається, немовби Біблія повторюється чи каже що-небудь таке, чого у Ній не сказано. Наприклад, у Бутті 1 ми бачимо, що “Бог створив людину за Своєю Власною подобою, за подобою Божою Він створив її; чоловіком та жінкою Він створив їх”. І потім Він продовжує далі, й на землі багато чого відбувається.

46 Потім ми знаходимо, що там не було людини, щоб порати землю. “Тоді Бог створив людину з пороку земного”. То була інша людина. “І вдихнув Він у неї дух життя, і вона стала душею живою”.

47 Перша людина з’явилася за подобою Бога, котрий був Духом. В Івана 4 говориться: “Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні вклонятися Йому в Дусі та Правді”. Але Бог є Дух. І перша людина, яку Він створив, то була людина-дух, і вона з’явилася за образом та подобою Бога.

48 А потім Він зодягнув цю людину в тіло, і людина впала. І тоді Бог зійшов на землю і став за подобою як людина, щоб Він міг відкупити ту людину, яка впала. Отаке-от є істинне Благовістя, як на мою думку.

49 Отже, Бог, за шість тисяч років, насадив був оці всі чудовні насіння, тобто, Він прорік був Своє Слово. “Нехай буде *отак*. Нехай буде *оце* дерево. Нехай буде *оце* ось”. Усе було досконале. Воно було ідеально добре. І Він наказав кожному з тих насінь, щоб вони, вони перемінилися у рослину з такого роду життям, яке, за прореченим Словом Бога, повинно було в них бути. Якщо то було дубове, з нього повинен був вирости дуб. Якщо то було пальмове, з нього повинна була вирости пальма.

50 Тому що величний Творець просто зіслав був Своє Слово, і насіння-Слово опинилося там до того, як сформувалося справжнє насіння. І Слово сформувало насіння. Розумієте — “Він створив світ з невидимого”. Розумієте, Він—Він створив світ Своїм Словом. Бог прорік усе до існування.

51 І оскільки Бог, Творець прорікав усе до існування, то мав бути досконалий світ. То було чудове місце. То був істинний справжній рай тут на землі.

52 Отож, як у кожного місця десь має бути штаб-квартира. У цього з’їзду є штаб-квартира, і у цього відділку є штаб-квартира, і у церкви є штаб-квартира. І у Бога є штаб-квартира. І ось, ця велика територія, країна, у якій ми живемо, в неї є штаб-квартира. І ось, у цього величного Едену була штаб-квартира, і його штаб-квартира була розташована у Еденському садку, тобто, у Едені, на сході у садку.

53 І Бог поставив над цим Свого Сина й наречену Свого Сина — Адама та Єву, — керувати усім Його величним творінням тут на землі.

54 Бог був Батьком Адама. Згідно Писань, “Адам був сином Божим”. Він був сином Божим.

55 І Бог створив йому з його ж тіла помічницю; мабуть, з ребра, що над серцем, щоб вона була ближча до нього, — створив йому помічницю. В дійсності то ще не була його дружина, так само, як то ще не був чоловік; Він просто прорік був це. І саме там прийшла біда — сатана знайшов її перше за Адама. Отож, то просто було Його Слово, яке Він прорік.

56 Я кажу це, я не хочу витратити на це надто багато часу. Але, можливо, дехто з вас буде трохи спантеличений, особливо хто-небудь з—з Півдня, — здається, бачимо в людях якесь невеличке збентеження стосовно Послання, яке я маю сьогодні від Бога, а саме — щодо насіння змія. І в один з днів, як Господь зволить, я збираюся з’їздити додому до Джефферсонвілліу. Мені треба десь шестигодинна проповідь, і роз’яснити усе це, розумієте, отож, викласти це у такому вигляді, щоб ви зрозуміли, про що

ми говоримо. І це є ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ. Це є настільки ж правдивим, як і коли в Цьому було показано Сестру Флоренс за декілька років до її відходу. Розумієте, Це є Правда. І, отож, ми, можливо, це неправильно розуміють.

57 Якщо хто-небудь приходить до мене, і щось протилежне, я б й сам зрозумів це якось неправильно. Я не хочу критикувати те, що каже хто-небудь. Нам не повинно критикувати один одного. Я не винний у таких справах; я дякую Господеві. Я критикував гріх та невірство; але нікого з людей окремо, розумієте, я—я не займаюся таким. Ми—ми — брати й сестри, боремося, ми всі направляємося туди, куди учора вранці пішла Сестра Флоренс, розумієте. Вона, ми, нам усім повинно пройти тим шляхом. І моїм наміром не є намагатися критикувати якогось брата чи сестру, що не згодні з тобою. Ні, нехай не буде зі мною такого! Не думаю, що ви зможете знайти плівку, на якій я називав чийсь імена. Хоча часто бувало таке, що я відчував, що людина неправа, але то поміж ними та Богом. Але неправість у сенсі гріха та... І неправильне розуміння — це часто навіть і не гріх, це просто неправильне людське сприйняття. І я—я вважаю, що кожен з нас має право висловлюватися згідно своїх переконань.

58 Отож, цей величний Творець помістив був Свого створеного сина. Отож, Адам був Його першим створеним сином. Ісус був Його *однородженим* Сином, отак, Він народився від жінки. Але Адам вийшов просто з-під руки Божої, у творінні.

59 Отож, штаб-квартира, з Його—Його сином і нареченою Його сина над усіма — це виглядало так досконалим. Там був чоловік — голова усього цього, — Його Власний син і Його наречена.

60 І кожне насіння було досконалим: пальми, й дуби, й трава, й птахи, й тварини. І усе перебувало в досконалому порядку відповідно до Заповідей Бога. “Не міняй свою сутність. Кожне насіння — принось за родом своїм! Дубе, не надумай перетворитися на папайю!” Розумієте? “Пальмо, не надумай перейти у щось інше. Але — кожне насіння за родом своїм”. І Він—Він постійно слідкував за цим.

61 І Він прорік був Своє Слово. І Його велична творча Сила сформувала оце все, що з’явилося, і навіть чоловіка й жінку. І вони були головними, бо вони були... вони були вищі за усяку іншу расу. І так само, як з деревами, тваринами та усім іншим, Він помістив їх під піклування Свого Слова. Вони ніколи, ні в якому випадку не повинні були порушувати те Слово. Вони мусили залишатися Там. “Не віднімай нічого від Цього і не додавай до Цього нічого! Ти мусиш жити цим Словом”.

62 І доки б оте творіння існувало таким, як було, Сестрі Шакар’ян не потрібно було б відходити сьогодні вранці, доки воно б таким і залишалося — Божа велична система! Це те, до чого, як ми віримо, ми повертаємося. Ми повертаємося до того місця, до того стану.

⁶³ Де? Того сьомого ранку, коли Бог оглянув усе, і Він сказав: “Це є добре. Я—Я вдоволений цим. Так, Я—Я—Я радий, що Я вчинив це. І тепер оце все знаходиться під контролем. І Я довірив Своєму синові та його дружині, що—що вони будуть контролювати; поставлю їх головними над усім цим, щоб вони наглядали над усім та дивилися, щоб усе було як треба, щоб усе приносило за родом своїм. Тепер у нього є сила виконувати це”. Потім Бог сказав: “Що ж, якщо оце все настільки добре, а інакше й бути не може, бо то було Моє Власне бажання. Саме так Я й хотів, щоб це було. І Я прорік це таким чином, і Мої Слова виконали це саме так, як Мені було треба — ідеально точно. І ось воно. Це все є добре!” Отож, так сказано в Біблії: “Сьомого дня Бог відпочивав від усяких справ Своїх”.

⁶⁴ І усе було під контролем, щоб приносити за родом своїм. Отож, пам’ятайте — “приносити”. Коли Він помістив насіння у землю, насіння може прорости тільки завдяки життєвій силі у собі, щоб перемінитися з насіння у рослину чи що вже там буде. Його перемінююча сила! Отож, Бог помістив туди насіння з потенціалами, щоб воно стало тим, чим Він наказав йому бути. І допоки воно залишатиметься у своїй правильній категорії, воно й буде саме тим, чим Бог наказав йому бути. Так і повинно було бути, бо Він так поставив це, й проклав певний канал. Щоб усе, що залишатиметься у Його каналі, в руслі Його Слова, воно повинно буде приносити саме те, що було сказано про нього в Його Слові. Воно не зможе відхилитися. Воно попало у правильний канал. Отож, довіривши усе Своєму Власному синові, щоб так і було, потім Бог сказав: “Це все добре, тож Я просто відпочину. І кожне з тих насіннє має у собі силу, щоб йому перемінюватися у той вид, який Я бажаю. Саме цим воно й повинно стати, бо кожне насіння Я наділив перемінюючою силою, — це зараз є у його потенціалах, — щоб з нього вийшло саме те, що Я хочу”.

⁶⁵ Бог не змінився. Абсолютно такий самий сьогодні, яким Він був тоді! Бог має намір дещо вчинити. Він вчинить це. Його ніщо не зупинить. Він вчинить це!

⁶⁶ Отож, після того, як усе було настільки гарно влаштоване й упорядковане, певно ж, Бог відчув, що тепер усе буде добре, і тоді, коли Він відчув це, тоді прийшов ворог. Я збираюся. . . Бог дав силу перемінювати. І я назву оцього суб’єкта, який мав силу не творити наново, але я. . . В нього була сила спотворювати, не перемінювати, але спотворювати. Отож, що—небудь спотворене — воно відпало від свого початкового стану, з ним пішло щось не так, як треба.

⁶⁷ Декілька років тому, на патрулюванні, проходив через кукурудзяні поля. Я згадував про те, як від дерева відламалася гілляка і впала на стебло кукурудзи. І стебло старалося з усіх сил рости вертикально, як і належить, але воно було скалічене, бо там щось трапилося. І дрючок лежав на ньому.

68 Потім, бачимо, вьюнок на полі. Це, багато хто з присутніх тут чоловіків, і, може, дехто з жінок. . . якщо ви походите з Кентуккі. Жінки послуговуються сапкою так само, як і чоловіки, виходять на поле з—з сапкою, яку ми звемо — гусяча шия, й виполюємо вьюнок. Бо якщо не повиривати той вьюнок, там, де стоять ряди кукурудзи, *отак* от, тоді той вьюнок підніметься, учепиться за ту кукурудзу, і, мало-помалу, обплітатиметься — так спокійно, так підступно, що й не скажеш, що він обплітається. І, зрештою, він міцнішає й міцнішає, і він прихилиє ту кукурудзу так, що вона деформується. Прихилиє її, обплітається навколо своєї ж лози; деформує її, перетворює невідомо на що. Хоч то і є кукурудза, але то деформована кукурудза.

69 І ми усі, як і раніше, є за образом Божим. Але деякі, як сини Божі, настільки деформовані, що ходять всупереч Його Слову та Його шляху, на який—який Він поставив нас та яким призначив нам ходити. Приходить дещо, цей світ відхиляє нас від цього шляху, підтягує нас до себе, подалі від тієї прямої, вузької смужки, в яку Він насадив нас, — щоб бути синами й доньками Бога. Гріх вчинив оцю злу річ з Божими синами й доньками.

70 Спотворювач! Я знаю, що це здається досить незвичним — говорити про це у такому ракурсі — “калічити”, але саме таким він і був; він скалічив, тобто, спотворив. *Спотворити* — це означає “змінити, зробити іншим”. І *калічити* — це те саме, — його узяти й скалічили й “зробили інакшим”. Хоча насіння досі таке саме, але воно є скалічене.

71 Отож, ми бачимо, що у цього спотворювача також був такий самий обсяг часу, щоб калічити, як і у Бога — щоб перемінювати. Отож, він насадив своє насіння, тобто, не насаджував своє насіння, він. . . у Еденському садку. Починаючи з того часу в нього було шість тисяч років на калічення Насіння Божого — Слова Божого; покалічити Його, зробити Його чимось іншим; коли він. . . в перший раз, коли Єва послухала його та сприйняла одну тільки невеличку фразу.

72 Пам’ятайте, сатана спочатку процитував те місце Писання настільки точно, наскільки це було можливо — “Бог сказав, що ‘не їжте ні з якого дерева у Еденському садку?’” Розумієте? “Не їжте ні з якого дерева?”

73 І, пам’ятайте, ось, Єва сказала: “Так, ми можемо їсти від усякого дерева; але дерево, що посередині садку, ми не повинні навіть торкатися його”. Тепер дивіться, як він у своїй проповіді тільки трошки перекрутив те Слово. Говорячи. . . Єва сказала: “Тому що Бог сказав, що якщо ми вчинимо так, того дня ми ‘помремо’”.

74 Той сказав: “О-о, певно ж, ви не помрете”. Бачите, він був людиною, він сказав: “Ви, ось, ви вчиніть це. І, ви, ви такі трохи необізнані. Ви, насправді ви не знаєте усього. Але якби ви тільки скуштували від цього, ви тоді мали б мудрість, ви мали б знання.

Ви відрізняли б правильне від хибного і були б як боги — ви, якби ви тільки скуштували від цієї мудрості, яку маю я. Я знаю, але ви — ні”.

⁷⁵ Що стосується цього, мати мудрість — з цим усе гаразд. Але якщо та мудрість суперечить, якщо та мудрість не являє собою правильну мудрість від Бога — Божественну мудрість, і стає природною мудрістю; мені все одно, скільки у нас науки, й чого там іще, й освіти — це від диявола. За декілька хвилин я доведу це вам, як Господь зволить. Це від диявола.

⁷⁶ Цивілізація від диявола. Я тільки-но закінчив проповідувати про це. Усяка земна культура, усяка наукова могутність та усе інше — від диявола. Це його євангелія знання, яку він відпроповідував у Еденському садку. І він узяв те знання, спотворене знання, яке суперечить Слову, й волі, й плану Бога. І тепер, в нього було шість тисяч років, щоб вчинити в точності те, що вчинив Бог, тільки спотвореним способом, і потрібен був такий самий обсяг часу, щоб принести свій власний Еден. Нині ж він одержав тут на землі Еден, і він наповнений мудрістю, наукою. Такою була його євангелія при початку: знання, мудрість, наука. Бог ніколи не догоджав такому. І я—я хочу, щоб ви хвилинку побули уважні. Він вчинив це, і, з цієї причини, він був людиною світської мудрості.

⁷⁷ Отож, таке говорити важко. Це—це дуже важко, через те, що звертаюся до людей, які мають такі самі погляди, як і я, які я мав протягом багатьох років. Але починаючи з відкриття тих Семи Печаток тими Анголами якраз отам за горою, *Оце* ось стало новою Книгою. Те, що було сховане — об’являється, як обіцяв був Бог у Об’явленні 10, що Він вчинить це. І ми — привілейований, обраний Богом від землі народ, що ми можемо бачити й розуміти оце все; і то не є якісь міфічні, тілесні вигадки якоїсь людини, що намагається пояснити це. То є проявлене Слово Боже, доведено, що То є правильним. Доведено не наукою, але Богом, що То є правильним. Бог, як я говорив передніше у проповіді, Бог не потребує, щоб хто-небудь витлумачував Його Слово. Він є Сам Собі тлумач. Він каже, що воно станеться, і воно стається. Тобто, Він—Він підтверджує його, цим воно й витлумачується.

⁷⁸ Декілька років тому, коли ми, п’ятидесятники, коли інші церкви говорили нам, що ми “божевільні”, у нас “нічого не вийде, Святий Дух — то минуле”. Але ми бачимо, що Божа обітниця призначалася для кожного, хто воліє, і зараз ми не такі дурні. Бачите, і це, оце все відкривалося потроху.

⁷⁹ І нині, Він обіцяв, що таємниці, які було сховано протягом тих, отих усіх церковних епох, будуть об’явлені якраз за останнього часу. І нині Він дає нам знати. Ми при завершенні часу. Ми прибули.

⁸⁰ Отож, сатана є автором цивілізації. Він є автором науки. Він є автором освіти.

Скажете: “Невже це правда?”

⁸¹ Гаразд, давайте-но зараз прочитаємо з Божого Слова, Буття 4, і давайте на хвилинку звернемося в минуле та просто побачимо. Я знаю, що можу, якщо я зтягну надто довго, Брат Карл, мабуть, скаже мені. [Хтось каже: “То нічого”.—Ред.] Але, тепер, Буття 4-й розділ та 16-й вірш, тут далі йде мова, при початку, щоб Бог вчинив, щоб накласти прокляття на чоловіка й на жінку, і усе, що з ними повинно було бути; і не те, що *прокляв* їх, але сказав їм, що відбудуватиметься, і прокляв землю через Адама. І ось ми бачимо тут, що у Єви народилося двоє близнят. І один з них був від сатани, а один — від Бога.

Отож, ви скажете: “О-о, ні! Ні. Як же, Брате Брангаме!”

⁸² Одну хвилинку. Знайдіть мені де-небудь якесь місце Писання, в якому говориться, що Каїн був Адамовим сином. Я покажу вам місце Писання, де у Ньому говориться: “Каїн був від лукавого”, — не від Адама.

⁸³ Отож, зверніть увагу, коли вона завагітніла тут. По-перше, ми почнемо з 4-го розділу.

І пізнав Адам... жінку свою, і вона завагітніла, і породила Каїна, і сказала: “Набула я... ось, вона сказала — набула я сина від Господа”.

⁸⁴ Звичайно ж, так і повинно було бути. Не має значення, чи то проститутка, чи хтось іще — це повинно було прийти від Бога, розумієте, бо то є Його насіння, такий є закон Його насіння — воно повинно зродити — чи то є зіпсоване насіння, спотворене насіння чи що б там не було. Воно все одно має зродити. Таким є Його веління.

Потім вродила також брата його Авеля.

⁸⁵ Не спізнавала його більше. Адам пізнав свою дружину, і вона породила Каїна й також породила Авеля — близнят. Сатана був з нею вранці, Адам — після обіду.

⁸⁶ Ось, ви бачите у газетах тут, здається, у Тусоні цей гучний скандал, про ту жінку, що народила за один раз темношкіру дитину й білу дитину. Того ранку вона була зі своїм чоловіком, а після обіду — з тим іншим. І що чоловік буде утримувати, — білий чоловік сказав, що він утримуватиме свою дитину, а темношкірому доведеться утримувати свою. Розумієте? Я знаю, що коли розводять собак, таке буває, певна річ, якщо проміжок складає декілька годин. Тут це доводиться.

⁸⁷ Отож, щоб виявити, звідки з’явилася цивілізація, давайте-но тепер прочитаємо це місце у Бутті, в 4-му розділі Буття, ще раз, побачимо, де саме. 16-й вірш.

І вийшов Каїн з-перед лиця Божого, і оселився у країні Нод, на схід від Едену.

І пізнав Каїн жінку свою, і вона зачала, і породила Еноха. І збудував він місто і назвав це місто за...свого сина — Енох.

⁸⁸ Почалася цивілізація. Доктор Скоуфілд, тут у моїй Біблії Скоуфілда говориться: “Перша цивілізація”. Зверніть увагу, потім він породив синів, і вони винайшли органи та музику. Наступний породив синів, і той почав вершити інші речі, чуда, будувати міста, й—й виготовляти мідні знаряддя, і все що завгодно. Бачите, ось що він вчинив, з’явилася перша цивілізація, котра була каїнянською. Він чинив те саме протягом усіх епох.

⁸⁹ Тепер давайте—но перейдемо до 25-го вірша, й подивимося, що було далі.

І пізнав Адам свою жінку ще, тепер, і вона породила сина, і назвала його Сет. Тому що Бог, — сказала вона, — призначив мені інше насіння замість Авеля, якого забив Каїн.

А Сет... А у Сета теж народився син, і він дав йому ім’я — Енос. І тоді почали прикликати ім’я Господа (по лінії Сета, не по лінії каїнян).

⁹⁰ Бачите — та велика інтелектуальність, за яку ми усі так тримаємося! Яким є сьогоднішній комунізм, що є їхнім богом? Інтелектуальність, наука. І що ж ми чинимо, врешті-решт? Де ми живемо? Обміркуйте ці сьогоднішні слова.

⁹¹ Отож, він, сатана нині має Еден свого роду. Протягом цих шести тисяч років він формував (не творив), але деформовував усю Божу землю: його творіння, тварини, схрещування, гібридизація, дерева, рослини, люди, навіть і релігія, Біблія, церква, поки не набув собі досконалий науковий Еден — усе рухається наукою. Наші авто, усе, що є у нас, було дано нам через науку — те, що створила людина. І він має тут свій величний Еден — доказ, що Послання прийшло своєчасно, доказ, що це є епоха Об’явлення 10 і ніяка інша! Подивіться на сьогоднішню гібридизацію — зробити кращим, тобто, гарнішим, не кращим. Погляньте на сьогоднішніх дітей.

⁹² Учора я водив свою доньку до стоматолога, і він сказав, що в неї криві зубки. Один брат з Тусону, Брат Норман, водив свою донечку, і виявилось, що зубки в неї випнуті назовні. І той стоматолог сказав, що скоро, мабуть, він вважає, що у майбутньому в людей, які будуть народжуватися, зуби ростимуть як попало. Виною всьому є їжа, яку ми їмо, гібридна їжа.

⁹³ Ви читали у минуломісячному номері “Рідерз Дайджест” про Біллі Грема, відомого євангелиста? Ви слухали його? Зараз я молюся за нього більше, ніж будь-коли. Нещодавно ввечері, коли він проповідував отим, з комірцями навиворіт, і так далі, звинувачуючи тих проповідників у цьому. З ним щось сталося. Моя надія, що в один з днів він побачить своє місце, яке він займає,

зверніть увагу, — нині викликає з Содому — того спотвореного міста. І тепер, зверніть увагу ось на що, у “Рідерз Дайджест”: Біллі так знесилився, що не зміг навіть проводити зібрання. І йому сказали, що йому треба робити пробіжки, виконувати вправи й таке інше. Тож він щодня пробігає мило, здається, десь так, чи щось таке, для зарядки.

⁹⁴ Людина прогнила. Уся людська раса розкладається. Все так, як було за допотопних часів. Усе цілковито розстроєне, вивернуте навиворіт, зійшло з того прямого ряду, куди Бог насадив їх. Гріх, через науку та оману, спотворив усю людську расу.

⁹⁵ Чи читали ви також, якраз під тією статтею, де сказано: “За цих днів, у дівчат та хлопців, згідно фізичної структури, середній вік настає між двадцятью та двадцятью п’ятью роками”. Подумайте про це.

⁹⁶ Яюсь увечері у розпізнаванні мені попалася одна двадцятидворічна дівчина з менопаузою, викликав її. І саме це й сказав їй її лікар.

⁹⁷ Бачите, це знесилена, вироджена, скерована в пекло раса розкладення. Знаю, що це звучить неетично. Але це відповідає Біблії, розумієте, бо це є правдивим — ця раса, серед якої ми живемо, це покоління людей.

⁹⁸ Тепер, зверніть сьогодні увагу: гібридизація худоби, гібридизація рослин; і наука виступає, та сама наука, що чинить це, каже: “Це те, що знищить усю людську расу”. Ви читаете це так само, як і я. І що, чому вони не зупинять це? Тому що вони не можуть цього зупинити. В Божому Слові сказано, що так буде. Але якби вони на хвилинку задумалися — вони, як Юда Іскаріот, є інструментами, які точно виконують те, що, як сказав Бог, повинно статися. Це відбувається на основі їхньої ж науки, ідеально точно.

⁹⁹ Своїми науковими дослідженнями, за тією ж схемою, за якою він оманув Єву, він також оманув і церкву, прообразом якої там була Єва. Отож, отож, знову ж, Адам, тобто, Єва там була прообразом церкви, — зверніть увагу, що вона вчинила. У блуканнях за пізнанням вона переступила ту межу поміж правильним та хибним, послуховавши сатанинське спотворення, тобто, перекручення початкового Божого Слова.

¹⁰⁰ І тепер, сьогоднішні церкви деформувалися. Отож, я кажу не про людей, окремих осіб. Я кажу про церковний світ. Один спотворився ось так, а інший — ще яюсь, і, через науку. Така сама схема, яку застосував той. Він виконав свою погрозу, сатана, Ісаї 14:12.

¹⁰¹ Давайте-но просто прочитаємо це, хвилинку. У Книзі Ісаї, почнемо з 12-го вірша 14-го розділу.

*Як упав ти з небес, о сину зірниць досвітньої, ясна зоре!
Як тебе кинуто на землю, що підбивав народи!*

Це Ісаї бачить його у видінні, розумієте, у майбутній епосі.

Ти ж сказав був у серці своєму: “На небо зійду, над Божими зорями поставлю свого престола, сяду на горі зборів. . . краю на півночі”.

¹⁰² Починаючи від Едену, метою сатани було створити собі свій власний Еден; і підвестися, щоб зірки Божі вклонялися йому, сини вклонялися йому. І нині йому це вдалося повністю — коли він вчинив це та вніс це до церкви. Я не стану вдаватися у подробиці цього. Кожен, хто слухає плівки, знає про це. Це, це саме та година, за якої ми живемо, і саме сатана й вчинив це через освітні програми, через кращу придатність, краще *оце*, краще *оте*. І, не усвідомлюючи, люди увесь час йдуть у смерть. Засліплені ведуть сліпих — засліплені лідери націй, засліплені наукові лідери, засліплені церковні лідери — сліпі ведуть засліплених. Ісус сказав: “Не чіпайте їх, вони, — і ті, й ті, — впадуть до ями”.

¹⁰³ Ось, зверніть увагу, прообраз двох Еденів, показані настільки схожими, що майже обмануло б і самих Обраних. В Матвія 24:24 говориться, що так буде. Але я хочу, щоб ми зупинилися на декілька хвилин та розглянули ці два Едени, і, особливо, одну таку річ — як у Біблії нам говориться, що Боже Слово витворило той Еден, і як Боже Слово попереджає нас, що з’явиться й інший Еден.

¹⁰⁴ Отож, ми також знаємо, що має бути інший Еден, якщо ми також послухаємо пророка Павла, у 2-му розділі Другого до Солунян. Я можу прочитати Це, якщо хочете.

Той, хто піднесеться; бо день Господній не прийде, поки не об’явиться та людина гріха. . .

. . . той, хто сяде у храмі Божому, піднесеться над усе, що зветься Богом, щоб йому, як Богу, вклонялися, як Богу.

¹⁰⁵ Подумайте про це! Отож, у Ісаї 14, пророк сказав, що він бачив, що “Люцифер, у своєму серці”, — через видіння під натхненням від Бога, — “говорив, що він вчинить це”. У Ісаї, за вісімсот століть до Павла, чи десь так.

¹⁰⁶ Отож, тут через вісімсот років Павло бачить, як той займає свою позицію. Зверніть увагу, він, його Еден сягає найвищої точки розквіту, його науковий Еден, через його науковий світ, через наукову наречену-церкву — усе під словом “знання” — величні семінарії, величні ступені, освітянські програми.

¹⁰⁷ Послухай-но, брате, сестро, кожен з нас повинен буде пройти тією дорогою, якою пройшла Флоренс. Я прохаю вас, в Ім’я Ісуса, обміркувати Це. Не обмірковуюте мене. Я ваш брат. Це, не в цьому справа. Обміркуйте Слово Божої Біблії, яке я кажу. І продивіться, — це досконало підтвердилося в Божому Власному Слові у епосі, за якої ми живемо, — те, де ми перебуваємо.

¹⁰⁸ Ці програми самі у собі є цілковито антихристові. Отож, в нього повинен бути Еден, він сказав, що він зробить це. Ось

же Слово Боже, без прикрас, каже, що він зробить це, і ось ми дивимося й бачимо, як він це робить. Він вчинив це через свою інтелектуальну, наукову, деномінаційну наречену. В один з днів він очолить Всесвітню Раду Церков, яку буде створено. З ним будуть усі. Намагатимуться. . .

¹⁰⁹ Ті люди, не тому, що вони погані люди; їх було насаджено у той прямий ряд, як кукурудзу, але сатана насіяв повзучих бур'янів, що зветься наукою, дослідженнями, освітою, докторськими ступенями. Часом бува так, що тебе навіть і не пустять за кафедру, якщо ти не покажеш докторську ступінь звідкись з якоїсь семінарії. Це все хибне! Справа не в людях — то програма є хибною. І тепер, до чого це призвело? Це все знову досягло найвищої точки розквіту і ввело увесь світ (через гібридизацію, спотворення початкового Насіння Божого) у черговий темний хаос.

¹¹⁰ Але я такий радий, що Бог знову не забув про нас, що Він так само здатен ширяти над поверхнею цієї ситуації. Він обіцяв, що Він так і зробить, і скличе малу отару, з якої складатиметься Його Наречена.

¹¹¹ Ось, зверніть увагу ще раз, якими досконалими є прообрази цих церков, тобто, цих Еденів.

¹¹² Бог, через Насіння Свого Слова! Існує тільки одне, що може оживити Слово — це є Дух, бо Він є Тим, Хто дає Життя Слову. І коли Життя у Слові зустрічається з Життям Духа, Воно дасть усе, що закладено в Насінні.

¹¹³ Отож, зверніть увагу, що сталося. У Еденському садку був Божий устрій невинності, і то була одна з диспенсаций. Перша диспенсация була невинною, люди не знали гріха. Вони нічого не знали про гріх. Адам та Єва обидва були нагі, але їхню наготу було сховано від них через духовне покривало на їхньому обличчі. Вони взагалі не знали, що були нагі, бо вони були вкриті. Через те, що Боже покривало перебувало на їхньому розумі, вони не знали, що є правильним і що хибним. І вони там обидва були нагі — це виявляло, що до них іще не прийшло знання, розумієте, що вони нагі. Тая пара була нага й не знала цього.

¹¹⁴ Тепер, якщо бажаєте, відкрийте чи запишіть це — Об'явлення, 3-й розділ. Святий Дух передрікає цю останню епоху, Він сказав до Лаодикійської П'ятидесятницької Епохи Церкви за останніх днів:

. . . ти нага, й сліпа, й не знаєш цього.

¹¹⁵ Отам — Боже Насіння, під невинністю, взагалі не знали, що вони були нагі, під покривалом від Святого Духа, що вкривало їх від гріха.

¹¹⁶ І нині, у останній церковній епосі, ми знаходимо тут, що вони знов нагі й не знають цього. Але то не є покривало від Святого Духа.

То є покривало, яке сатана накинув там на Єву — покривало хіті, пожадливе покривало. Вони настільки занецишені, що не знають, що нагі — наші жінки на вулиці, у шортах, сексуально вдягнені.

117 Хтось нещодавно надіслав мені вирізку з газети, про цю нову сукню, яку будуть носити, здається, чотирнадцять дюймів від стегон, чи десь так. І мені цікаво, чи наші—чи усвідомлюють наші жінки, що то є пожадливе покривало?

118 Отож, ви—ви скажете: “Можу довести перед Богом, що я не винна ні в якому перелюбі проти свого чоловіка, тобто, я—я...в усьому цьому”.

119 Але, все одно, на Суді вас буде названо “перелюбниця”. Так сказано у Біблії. Ісус сказав: “Хто погляне на жінку з пожадливістю, той уже вчинив з нею перелюб у серці своєму”.

120 “Сліпа, нага, й не знаєш цього!” Справа не у тих бідолашних жінках там; я нічого не маю проти них. Виною всьому оте зло! І, таке враження, що церковна система нездатна розпізнати це чи встати проти цього; дозволяють їм обстригати коси, накладати косметику, й шорти, й усе інше, прикриваючися назвою Християнства. Як це жахливо! Бачите, вони знову нагі, у сатанинському Едені, й не знають цього. Вони не знають цього.

121 Здається, я бачу, якщо поглянути туди навпроти, там, мабуть, зараз жінки у плавальному басейні. Якби та жінка тільки усвідомила, що вона чинить, але вона не знає цього. Вона нага. Її тіло — священне. Вона скидає одіж, в яку Бог одяг її — шкіри, для цього покоління. Вона ж постійно обрізає її. Вона нага, прикривається словом “цивілізація, краща освіта, краща цивілізація, вища етика”. Хочу впевнитися, що це вбереться. Це все від диявола й буде знищено при Приході Господа Ісуса. Це буде знищено, кожна дрібочка цього. Нічого не залишиться.

122 І, о-о, друже, у різних куточках країни, коли ти слухаєш мене тут у Феніксі, подумай про оце все! Ти тут знаходишся під владою оцього всього. Отож, “Ісус сказав, що, якби можливо, оце все омануло б і Обраних”.

123 Перший дух був...перше покривало — то було святе покривало, Святий Дух, і їй не слід було визирати з-під Того. Та коли—коли сатана завів з нею мову про знання, їй вистачило лиш трохи зиркнути на цей світ.

124 І це саме те, що вчинила її донька — церква, в точності. Ти маєш дивитися, ти повинна вдягатися як яка-небудь кінозірка, чи молоді чоловіки мають вести себе як Елвіс Преслі, чи—чи Пет Бун, чи—чи хто-небудь з тих людей, що прикриваються назвою релігії.

125 Пет Бун з Церкви Христа. Елвіс Преслі — п’ятидесятник. Дві одержимі демонами персони, які ввели цей світ у ще гірший хаос, ніж Юда Іскаріот, коли видав Ісуса Христа. Вони не

знають цього. Ті хлопці не знають цього. Я нічого не маю проти тих—тих хлопців, чоловіків, виною всьому той дух, що стоїть за цим.

¹²⁶ Тільки ступи ногою на той бік, дай тому повзучому бур'янові хоч раз обвитися навколо листя на качані на тій кукурудзі, дивися, що станеться — кукурудзі кінець. О-о, так, вона попалася. І так він і зробить. Так він робитиме щоразу. Єві вистачило лише один раз зиркнути на цей світ.

¹²⁷ І дозвольте я скажу вам дещо, брате й сестро. У Першому Івана, 2-й розділ та 15-й вірш, ми можемо прочитати Це, якщо бажаєте, Біблія каже:

Якщо ми любимо цей світ, чи світські речі, це тому, що любові Божої навіть і близько нема в нас.

¹²⁸ Отож, це слово там — то не *земля*; це грецьке слово *космос*, яке означає “світовий устрій”. Якщо ми любимо земні моди, цей світ, якщо нам подобається сучасний напрям руху, якщо ми вважаємо, що “це є чудовий час, о-о, що у нас є оце все”, — якщо ви так вважаєте — це тому, що у вас неправильне мислення. Воно спотворене дияволом. “Бо якщо вам подобається цей світовий порядок і те, що маємо у сьогоднішньому світі — це тому, що любові Божої навіть і близько нема у вас”. Пам’ятайте це. О Боже! Погляньте, куди ми дивимося!

¹²⁹ Я хочу зупинитися тут на хвилинку й розповісти вам невеличку історію. Я чув від військового священика, який був на Першій світовій війні. Там застосовували. . .

¹³⁰ Подібно як з сатаною при початку, коли він прийшов до Еденського садку. Він не міг викопати ті Насіння. Він не міг їх знищити. Але він оприскав їх отрутою, і це скалічило Насіння, воно принесло не те, що треба. Це скалічило початкове Насіння.

¹³¹ І саме так є з оцими всіма програмами релігії. Вони, як і раніше, є синами й доньками Бога, але це калічиться. Вони відвідують церкву, хочуть чинити правильно. Черниці вступає у монастир не для того, щоб стати безчесною жінкою. Служитель йде до школи не для того, щоб стати поганою людиною. Ви приєднуєтеся до церкви, та потискаєте руку, записуєте своє ім’я до книги, чи що б ви не робили у своїй церкві — це не для того, щоб стати поганою людиною. Ви робите це, щоб стати хорошою людиною. Але виною всьому обман, спотворення. Сатана оприскав це. Розумієте? В Бога ніколи не було організації. Ніде у Божих Словах не можна знайти нічого такого.

¹³² Наша організація — це Бог, ми організовані в Ньому як Тіло, в Бозі, в Небі. Правильно. Наші імена — в Агнцевій Книзі Життя. Розумієте? Зверніть увагу.

¹³³ Але, розумієте, я знаю, що це дуже жорстко, але я—я хочу, щоб ви потерпіли ще трохи, будь ласка. Під час світової війни. . . Вибачте мені, що відхиляюся від своєї теми.

134 Але щоб вказати ось на що, я—я хотів викласти вам свій аналіз того, що сатана вчинив у Едені: поприскав жахливим отруйним аерозолем. Ви хотіли б знати, що то був за аерозоль? Я можу вам сказати. В мене є його формула, два слова: невірство, яке протилежне вірі, поприскав невірством, сумнівом. І її місце зайняла наука. Де у Насінні була тріщинка — це попало туди, сатана заповнив ту тріщинку знанням, та наукою, та цивілізацією, і це скалічило цілком усе Боже творіння.

135 Знаю, ви думаєте, що я заганняю вас на гілляку, але і я з вами на тій гілляці. І ми тут усі для того, щоб постаратися розібратися, що нам робити. Ми говоримо оте все не для того, щоб виділитися. Ми повинні бути ширими.

136 Кожен з нас наближається до завершення дороги, де ми повинні будемо дати звіт за кожне слово. Ми знаємо, що просто зараз наші голоси. . . Коли ми народжуємося, перший же наш слабенький плач повністю попадає на плівку. В День Суду її знов буде програно. Навіть і одяг, який ви носите, у День Суду буде показано вам в обличчя. Навіть і наука віднайшла це, через телебачення. Розумієте, телебачення не продукує зображення, воно тільки передає його до каналу. Колір вашого одягу, кожен ваш порух, кожна думка у вашому розумі зберігається у Божому записі, цілком певно. І перед вами з'явиться оте все разом: кожна з тих нечистих суkenьок, які ви носили, кожен раз, коли ви ходили до перукаря, обрізали ті коси, які Бог дав вам. Так і буде. Ви дасте відповідь за це. Кожен ваш порух, навіть і думки вашого серця, коли ви робите це — буде програно перед вами. Як же ви уникнете? “Як же ми уникнемо, коли занедбаємо таке велике спасіння?” Розумієте? Ми не уникнемо. Кожен порух і думки серця — це записується у іншому вимірі, навіть і колір одягу, який ви носите. Телебачення, кольорове телебачення доводить це, ловить це й показує це, розумієте, а то просто ж один вимір з трьох, у якому ми живемо. Розумієте?

137 Отож, як ця отрута вразила церкву, вразила землю! Сатанинська отрута на Насіння, проїла у них шпарини та скалічила їх. Більше й більше, він проникає у серця церков, та у серця людей, та усюди — наука, наука. Поки не дійшло до такого, що людська раса, змішавшись. . . Я вважаю, що кожне насіння повинно приносити за родом своїм. І змішання людської раси, рослин, усього іншого привело нас до такого; коли їмо земну їжу, від якої наші тіла стали гібридними, це ввело увесь наш розум. . . Отож, якщо наші тіла старіють у проміжку від двадцяти до двадцяти п'яти років, за причини вироджених клітин, через гібридну їжу, хіба не вироджуються й наші мозкові клітини? Хіба то не клітини теж? Ось чому Ріккі носяться тут по вулиці на своїх форсованих авто; коли Ріккети, Елвітті та інші, як ми сьогодні назвали б, ходять напівроздягнені перед людьми, божевільні, ніякого взагалі увялення про благопристойність чи моральність.

138 До моєї розповіді. Той військовий священик сказав, що він був у госпіталі, і сказав, що у наметі лежало так багато хлопців, щось... А він шойно зайшов всередину. Він сказав, що вийшов надвір, і якийсь офіцер звернувся до нього, сказав: “Священику, нам треба проїхатися, оглянути ті поля”. Там застосували іприт та хлор, як робили за тих днів.

139 І сказав: “Я прибув туди, Брате Брангаме, — сказав, — дерева стояли без кори, не було жодної травинки. То був Великодній ранок”. Він сказав: “Там валялися розбиті танки, офіцерові треба було їх переписати й подивитися, чи можна з ними що-небудь зробити, під великим Арагонським лісом. Сказав: “Коли я стояв там один, — сказав, — я підняв очі, сказав: ‘О Боже, до цього все й іде’”. Це так, все це станеться. Усе згоріло, ніде жодної ознаки життя, абсолютно, спалена трава; дерева, знищені тим газом дерева, усе було знищено, скручено, висіло мертвим, де кулі та усе інше попросивало це.

140 Хіба не такою є картина сьогоднішнього світу, який сатана оприскує своїм невірством, своєю гібридизацією, своєю наукою! Допоки не з’явиться те, що було при початку, коли Бог оселив Адама та Єву в садку — в тому чудовому раю без смерті, без хвороб, без скорботи, і усе було в досконалому порядку, — дивіться, що вчинив сатанинський ДДТ! Він у хаосі. В ньому нічого не залишилося.

141 Він сказав: “Я заплакав. Я пішов назад, мою увагу привернув якийсь камінь”. Сказав: “Я просто підійшов та поглянув на той камінь, перевернув його. Під тим каменем росла малесенька біла квіточка — єдина жива істота, яка залишилася, бо вона укрилася під каменем”.

142 Боже, Скеле моя, укрий нас сьогодні, о Боже, коли усуди розлітається ця отрута, в ім’я науки й освіти. Укрий нас. Зберігай мене до того дня, о Боже — така моя молитва. [Хтось на платформі каже: “Не думай про час, Брате Брангаме”.—Ред.] Я сподіваюся, що ми зараз, кожен з нас знаходиться під тією Скелею — Христом.

143 Якраз нещодавно я проповідував, багато хто з вас чув це. Я йшов через ліс, був на полюванні, і мене щось спонукало повернутися. І я поглянув, і там лежала порожня картонка, тобто пачка з-під цигарок, чи як там це називають. І це компанія, не думаю, що мені слід говорити їхню назву, але в тієї тютюнової компанії був, є такий девіз: “Фільтр мислячої людини, смак людини, яка палить”.

144 Я пройшов трохи далі лісом, і Щось потягнуло мене — “вернися до тієї пачки з-під цигарок”.

145 Я подумав: “Небесний Отче, я йду тут до того дерева, де колись вранці Тобою були проречені до існування ті білки. Навіщо Ти кажеш, щоб я повернувся?”

146 І Щось сказало: “В тебе у неділю буде проповідь. На ній написано твоєю тему”.

Я подумав: “На пачці з-під цигарок?” Я пішов назад.

147 І я почав розмірковувати: “Фільтр мислячої людини”, — яка це омана! Якби людина була мислячою людиною, вона взагалі б не палила. Але, розумієте, люди заковтують це.

148 Здається, це було два роки тому, коли я був на одному з з'їздів, я пішов на Всесвітній ярмарок, коли він проводився на Західному узбережжі. І там був портрет Юла Брайнера і ще багато кого. І науковці, багато хто з них проводили у тому самому залі на тему небезпеки паління. Як вони скерували той дим на мрамур, і узяли ватний тампон, і витрусили звідти нікотин, і нанесли це на спину пацюка, і посадили його у клітку, — за сім днів він був настільки вражений раком, що не міг навіть ходити. Розумієте? Він сказав. . . Пропустили це через воду.

Сказали: “Фільтр!”

149 Сказав: “Фільтр? Не існує нічого такого”. Сказав: “Ти. . .” Отож, це самі науковці. Там сказали: “Не буває диму без смоли. Смола дає дим”.

150 І єдине, що то таке — то плутоші, щоб продати побільше цигарок. Коли це, якщо я. . . Не сподіваюся, що думаєте, що я блюзнір чи фанатик. То біс у людині, який змушує її палити, щоб знищити себе. Коли йому—йому хочеться нікотину від однієї цигарки, — це вдовольнить його бажання, — ось, з'являється компанія зі своїми брехливими плутощами й каже: “Фільтр мислячої людини”. Йому доведеться випалити чотири чи п'ять цигарок, щоб ввести у себе таку кількість смоли (щоб вдовольнити отого), скільки одержував від однієї. Американці продають смерть своїм братам і сестрам! Я не розумію цього.

151 Та все ж, я подумав там: “Існує Фільтр мислячої людини, який є правильний”.

152 Отож, якщо людина палила, пам'ятайте, це дає смак людині, яка палить. В такому разі, якщо неможливо. . . вдовольнити бажання за димом, поки ти не одержиш там диму, і буде. . . повинно дати смак. Тож ти випалиш чотири цигарки, чи п'ять, і заплатиш за це більше, ніж якби ти просто випалив одну звичайну цигарку. Розумієте, це плутоші, торгові плутоші; американці дураять людей. Коли я згадаю про Веллей Фордж, Джорджа Вашингтона; і дві третини його вояків у той холодний день були без взуття, — щоб дати нам цю економіку, яку ми маємо! І потім американець продає американцю, — своєму братові й сестрі, — смерть, під фальшивою облудою, заради брудного зиску, що є коренем усякого зла. Хіть, жага до грошей. Усі геть подуріли, не розуміють, що все це загине! Але якщо ти не одержиш диму, ти не одержиш і смаку.

153 Потім мені подумалося: “Існує Фільтр мислячої людини”. Фільтр мислячої людини! І я узяв свою тему з “Фільтр мислячої людини дає смак святої людини”.

154 Отож, я подумав, що наші деномінації вчинили багато чого подібного цьому — приймають людей, і називаються Християнами — ті, хто є ким завгодно. Чому? Вони набирають більше у свою деномінацію чи організації. Ми набираємо туди більше, бо ми дозволяємо їм вступати з *оцим, отим* та іще *чимось*, і з чим завгодно. “Це не має жодної різниці, просто щоб вони записали своє ім’я до книги й сказали, що вони Християни. Ось і все. О-о, — ‘ви спасаетесь вірою’. Необхідно повірити”. Так само чинить і диявол. Так.

155 Ти мусиш народитися заново, а це приходиться через Божий Фільтр! Отож, існує Фільтр мислячої людини. Я тримаю Його у своїх руках. Він не дасть деномінаційного смаку, але, певна річ, Він вдовольнить смак святої людини, ви знаєте.

156 Як жінка з обстриженими косами змогла б пройти через цей Фільтр? Як жінка у шортах змогла б пройти через Нього, чи у штанах, коли в Біблії говориться: “Це гидота перед Богом — щоб жінка вдягала одіж, яка вважається чоловічою”? І чоловік, який себе хоч якось поважає, як він може вийти на вулицю вдягнутим, як жінкі, відрощувати собі волосся, як у жінки, до самих очей, з чубчиком, і накручене *отак*? Він носить спідню білизну своєї дружини. Вона ж носить його верхній одяг. Фільтр мислячої людини? Мислячий чоловік не стане такого робити, тобто, мисляча жінка не стане такого робити. Боже Слово не дасть такому пройти.

157 Через оте Слово не зможе пройти нічого. Це є Святий Дух, і Він вносить Слово у тебе, і Воно дає смак святої людини.

158 Погляньте на сьогоднішніх Рікеток на вулиці — гарна, прекрасна будова тіла, яку Бог дав їй, і сатана користується цим. І вона вдягається настільки безсоромно, не знаючи, що, можливо, за тиждень від сьогодні вона буде гнити у могилі.

159 Нещодавно їхав тут по вулиці. Я проповідував на одному з’їзді у Асамблеях Бога там на Західному узбережжі, на одному зібранні у Південно-Західній біблійній школі. Дорогою йшла одна жіночка, невеличкий. . . у тому коротенькому одязі, у бікіні, чи як там це називається, і торбчя висіло, у ковбойському капелюсі та чобітках. Я ж їхав по дорозі. Я подумав: “Бідолашна, дитина якоїсь матері й батька, приведена сюди, щоб бути донькою Бога, але стала згубною диявольською принадою”. Я подумав: “Думаю, я розвернуся, та пройду назад, та скажу тій дитині”. Вона виглядала десь на сімнадцять-шістнадцять років, як моя Сара, чи десь так. Я подумав: “Ні, краще не треба. Я просто з’їду отут ось з дороги й помолюся за неї. Якщо хто-небудь побачить, що я зупинився й заговорив з нею, — краще мені не робити цього”.

160 Отож, і слухайте, сини Божі, у вас дійшло до такого самого — ці сучасні езавельки заграють з вами, але мислячий чоловік спочатку подумає. Може, вона така гарненька, що, можливо — “я міг би з нею познайомитися”, — але, хлопче, це коштуватиме тобі твоєї душі; комусь із вас, дівчата, з цими Ріккі! Фільтр мислячої людини дає смак святої людини.

161 Ти, одружений чоловіче, коли ти бачиш отих жінок на вулиці, отаких-от, — ви, сини Божі, хіба ви не усвідомлюєте, що сталося при початку? Коли у допотопному світі жінки завдяки науці стали такими вродливими, що сини Божі брали доньок людських (не доньок Божих), і Бог так і не забув цього. Вони знищили усе; наука, бути ще вродливішими. Раніш було... Зверніть увагу — за останніх днів жіноча краса збільшується — це знак кінця; Бог довів це. Тож застосовуй Фільтр мислячої людини, в тебе буде смак святої людини. Це коштуватиме тобі твого дому. Це коштуватиме тобі твого положення. Це коштуватиме тобі усього, що в тебе є; окрім оцього ось — твоєї душі! Це розколе твій дім. Може статися так, що твоїх дітей виховуватиме інший чоловік, чи інша жінка виховуватиме твоїх дітей.

162 Прийми Фільтр мислячої людини, він дасть смак святої жінки. Коли ти заходиш до перукарні чи кудись іще, й тобі кажуть: “Знаєте, у вас болітиме голова”. Прийми Фільтр мислячої людини — те, що сказано в Біблії, розумієте, й тоді відвернися від цього. Розумієте? Не роби такого.

163 Я ваш брат, і я люблю вас. Я нічого не маю проти вас. Бог знає. І ось що змушує мене казати те, що я кажу — через Божу любов до вас. Якщо чоловік вийде туди й нічого вам не скаже, ваш пастор дозволяє вам трохи посидіти й поводитися отак — він не любить вас. Він не може вас любити. Я не хотів би мати таку-от любов до жінок. Я хочу мати святий смак до своєї сестри. Я хочу, щоб вона дійсно була моєю сестрою. Не щоб хтось міг сказати, хтось заговорить про те, яка вона, і що вона така вродлива, й ті секс-королеви — “вона відвідує мою...” Угу. Ні. Мені вона треба як леді!

164 О Господи, бережи мене під Скелею. Так. У Ефесянам 5:26, єдине, як ти зможеш пройти крізь ту Скелю, це “омившись водою відділення через Слово”. Правильно.

165 Отож, не дозволяй цьому дияволу оприскувати тебе своєю освітою. Ні, ні. Це знищить твій вплив. Не дозволяй, щоб диявол заволодів оцим — “ну, я належу до церкви, до якої належала моя мати, мій батько, моя бабуся”. Не дозволяй дияволу оприскувати тебе цим. В Біблії вже сказано, про Сім Епох Церкви та усе інше, — це все прийшло до занепаду! Це так. Усе розклалося. Усе стало болючим гнояком. Не дозволяй йому оприскувати тебе, говорити: “Ну, це вища етика. Ми більш освічені, ніж за старих часів”. Не дозволяй дияволу навішувати оте на тебе. Я виявив вам усю

його програму цивілізації, освіти й науки. Він протяг це просто до церкви, а ви не слухайте цього. Відверніть голову від отого нечистого телебачення та усього іншого!

166 І в нашому тексті говориться: “Не вподібнюйтеся, але перемінюйтеся”. Не прийти й сказати: “Я у неділю пройшов конфірмацію”. Ні. Приходь та перемінюйся нині, перемінюйся з того, ким ти є, на те, ким тебе хоче бачити Бог.

167 Отож, усе залежить від того, яке в тобі насіння. Якщо у тебе було вміщено інтелектуальне, освітянське насіння, єдине, що воно здатне зробити — покалічити тебе, ось і все, — Божого сина чи доньку. Це єдине, що воно здатне зробити. Люди сьогодні, коли я дивлюся, вони поведуться так, немовби взагалі не вірять, що існує Бог.

168 Вибачте цей вираз. Якщо це заділо чийсь почуття, — я не хотів. Пару неділь тому моя донька покликала мене до телевізора, подивитися релігійні співи. Це було у неділю вранці. Я хотів послухати Орала Робертса по його програмі, я сказав, щоб вони дали мені знати. Сказали: “Послухай оце ось, це чудовий спів гімнів”. Мій син, який стоїть там, теж сказав мені про це. І я увімкнув той телевізор. . .

169 Ми знімаємо житло в однієї жінки, в її будинку є телевізор. Я ніколи не збираюся мати його у себе вдома. Ні, панове. Я не хочу, щоб така річ була у мене вдома. Я розстріляв би його з рушниць. Я не хочу й зв’язуватися з тим злом. Ні, панове! Але узяли. . .

170 Дозвольте-но мені сказати про вас, арізонці. Ви бачили результати того нещодавнього дослідження у школах? В Арізоні вісімдесят відсотків дітей страждають на розумову відсталість, шістдесят сім відсотків з них — через те, що дивляться телевізор. Як щодо цього?

171 Краще б узяли в руки рушницю! Розумієте? Отож, не дозволяй дияволу оприскувати тебе цим. Ні, панове. Отож, люди, як я сказав, люди поведуться так, немовби їм не треба буде з’являтися на Суд.

172 Ті хлопці й дівчата, там була якась індіанська родина, і ще багато чого. Думаю, той чоловік, що вів там, його прізвище — містер Пул. І якщо я коли був бачив сучасне глумління над гімнами, то це й було воно — те, як вони їх виконували; купка Ріккі, що стояли там, розмахуючи руками вгору-вниз.

173 Звичайно ж, я ціную того молодого чоловіка, що співав тут сьогодні вранці, мав пристойний вигляд, як личить справжньому чоловікові. Мені—мені це подобається. Коли ви—ви, бізнесмени, час від часу ставите сюди купку оцих Ріккі, що стоять, і гикають, і голосять, безглуздо поведуться, і затримують дихання, поки не посиніють на обличчі; це не спів, це всього лише видавання наукового шуму. *Спів* — це “мелодія, що йде від серця”.

174 І я подумав: “Який жаль! Який це сором! Отож, як вони, прикриваючися ім’ям релігії, поводяться так, немовби Бога не існує! Хтось сказав нещодавно, хлопцеві, який зустрічається з моєю донькою. Один хлопчина-Християнин сказав, відпустив дотеп про Адама та Єву, сказав: “Єва ходить по садку. Сказала: ‘Дітки, бачите там оте дерево?’ Сказала: ‘Ось з-за чого ви, через жадібність вашої матері, залишилися без дому’”. Чи можете ви собі уявити, — вважається стійким Християнином, — візьме обіцянку та Слово Боже й кине його свиням! Вони поводяться так, немовби їм не треба буде з’являтися на Суд. Але Бог приведе усяку таємницю на Суд. Вони поводяться так, немовби Бога нема.

175 Я не хочу називати їх дурнями, бо в Біблії сказано. . . дурнями, неправильно. Ісус сказав, що це неправильно. “Не називайте нікого дурнем”. Але у Псалмі 14:1: “Сказав безумний у серці своєму: ‘Бога нема’”. Бачите? Вони, вони не дурні. Я не хочу називати їх дурнями, але вони поводяться так, немовби вони дурні. Вони так поводяться.

176 Отож, ви бачите, де ми сьогодні — немовби Бога нема. “Я належу до церкви! І Біблія, уся повністю — це великий жарт. Наша церква знає, куди вони йдуть!” Так, просто у пекло. Точнісінько тим шляхом, саме через науку й освіту, богословські семінарії та усе інше, що просто підштовхує їх на ту дорогу. У Святого Духа немає можливості дати об’явлення ні про що; семінарія це давно обрізала.

177 Нас повинен вести Святий Дух; не семінарія, не єпископи, та наглядачі, та хтось іще. Наш Провідник — це Дух Святий.

178 Каїн був такою-от людиною. Він був вельми релігійним у діях. Отож, якщо релігія — це все, що тобі треба мати, тоді Бог, засудивши Каїна, був несправедливим. Бо, він був релігійним, він був так само релігійний та щирий, як і Авель. Отож, пам’ятайте, він шанував Бога, він вклонявся Богу, в нього була церква, він побудував вівтар, він приносив жертви, він молився, він вклонявся, але його було відкинуто. Не мало значення, як. . . Таким був й Ісав. Розумієте?

179 Релігія, бачите, це бізнес сатани; не знищити усе повністю, але просто занечистити це. Ось і все. Він не стане знищувати усе. О-о, не комуністи; ні, ні, антихрист — то не комунізм. В Біблії сказано: “Це омануло б і Обраних, якби було можливо”. Не звертайте уваги на залізну завісу, але на багрянц. Угу.

180 Але, зверніть увагу, Каїн прийшов, щоб вклонитися, але він мав у собі не те насіння — насіння змія. Змієве шипіння оволоділо ним, бо він був насінням жінки. Він знав досконалу волю Бога, але відмовився її виконати. Чи знали ви це? Сатана знає волю Божу, але просто відмовляється її виконати.

181 Візьміть до уваги, він бачив, як Бог підтверджує послання Авеля. Отож, я хочу, щоб ви подумали, тепер на хвилинку застосуйте свій Фільтр мислячої людини. Правильне послання

Авеля, яке Бог підтвердив як Правду! Чи вимальовується тепер для вас? Угу. Послання Авеля було прийняте, і Каїн бачив це й знав, що Бог підтвердив істинність того послання. Але він просто не зміг виконати цього. Його гордоші не дали йому. Правильно, його гордоші не дали йому це зробити. Він бачив, як Бог підтверджує послання.

182 Тож складається таке враження, що людям нині так важко упокоритися перед Словом Божим. Вони, вони просто не хочуть це зробити. Певна річ, вони упокоряться перед церковним віровченням, але щоб перед Словом Божим — ні.

183 Якщо ви захочете розібратися в цьому, зверніться до...В мене тут є місця Писання, те, на що я посилаюся. Буття 4:6–7, Бог промовив до Каїна, сказав: “Чого ти спохмурнів? Чого ти бродиш, геть розсерджений? Ти просто почув проповідь, яка розстроїла тебе”. Сказав: “Отож, навіщо ти так робиш? Чого ти спохмурнів; через те, що Я не прийшов до твоєї церкви? Навіщо ти так зробив?”

Чи використовуєш ти Фільтр мислячої людини? Розумієте?

184 Або: “Чому не...Чому в тебе такий вигляд?” Сказав: “Якщо вчиниш добре — піди вчини так, як вчинив твій брат отут, Я прийму тебе й благословлю тебе. Для тебе Я зроблю те саме”. Але він просто не міг цього виконати. Він сказав: “Отож, якщо ні — гріх підстерігає у дверях”.

185 Отож, коли нам кажуть: “Дні чудес минули”. І вони бачать, як це настільки досконало підтверджується й доводиться, розумієте, оце все, що, як Бог обіцяв у Об’явленні 10 та Малахії 4, Він чинитиме за останніх днів — воно усе так досконало підтвердилося. У чому ж справа, браття? Розумієте, що ж не так?

186 Якщо ж вони не бачать; невірство, котре є гріх. Є тільки один гріх — це невірство. Правильно. Ти засуджуєшся не через те, що п’єш, палиш, жуєш тютюн, носиш шорти чи що там ти чиниш. Ні, не це засуджує тебе. Це тому, що ти не віриш. Якби ти вірив, ти не став би такого робити. Розумієте? Віруючий не чинить такого. Він приймає Фільтр мислячого чоловіка, розумієте, розумієте, чи Фільтр мислячої жінки — або той, або той. Добре. Але, бачите — гріх підстерігає при дверях.

187 Отож, зверніть увагу, що це зробило з Каїном, і сьогодні буде те саме. Це спричинило відхід Каїна — добровільного грішника. Він добровільно залишився у непослуху. З кожною людиною буде так само. Він, після того, як побачив, що послання Авеля було так підтверджене Богом, що то є правда, — добровільно залишився у непослуху й відмовився виконати це. Тоді вчинив те саме. Тоді він переступив ту відділяючу межу.

188 Існує певна межа, яку можливо переступити. Вам це відомо, хіба не так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Отож, служителі, тут і там на телефонному підключенні, по всій країні, куди сягає

ця трансляція, чи усвідомлюєте ви це? Коли ви бачите, що це є за Писанням, і ви не виконуєте цього, Бог не завжди... Він буде... О-о, ви підете далі, будете благословлені. Так було й з кожним в Ізраїлі: вони жили в пустелі, й росли дітей, збирали плоди землі, й були благословлені, й усе інше, але — “кожен з них був Навічно відділений від Бога”. Так сказав Ісус. О-о, так, Бог благословлятиме вас й надалі, але ви загинулі. Певна річ. Ось, це те, що говориться у Біблії, це те, що Він сказав. Зверніть увагу, вам можливо переступити межу відділення. Ви вірите цьому? [“Амінь”.] Каїн переступив її.

189 Давайте звернемося ось сюди на хвилинку, в мене відмічено Євреям 10:26. Ану, чи зможу я знайти це одразу. Послання до Євреїв, 10-й розділ та... я вважаю, 26-й вірш. В мене це записано тут. Хвилиночку, потерпіть мене, і давайте-но трохи почитаємо Це. Гаразд, ось воно.

Бо коли ми грішимо добровільно після того, як... одержали пізнання правди, то нема більше жертви за гріх,

А якесь страшне очікування суду й вогню палаючого, що має пожерти противника.

190 Це є ТАК ГОВОРІТЬ СВЯТЕ БОЖЕ СЛОВО. Якщо ми, після того, як побачили Це й почули Це, добровільно відмовимося вірити, тоді ми переступили цю межу. І за це не буде ніякого більше прощення — ви переступили цю межу.

“О-о, — скажете ви, — Бог все одно благословляє мене”. О-о, так.

191 Пам’ятайте Ізраїля — тих, що так і не перейшли туди. Коли Бог дав їм обіцянку, в тій Святій Країні; в тій країні молоко й мед, то є добра країна. І коли Мойсей вислав Калева, та Ісуса Навина, та вивідувачів, щоб пробралися туди, й вивідали ту землю, й принесли безсумнівний доказ.

192 Десятеро з них говорили: “В нас нічого не вийде. Ми неспроможні. Погляньте на тамтешні труднощі. Ми станемо фанатиками. Нам доведеться боротися з оцими дошкульними дрібницями. Дивіться, що у них є. В нас, в нас нічого не вийде. Ми неспроможні це виконати”.

193 Ісус Навин та Калев говорили: “Ми є більше ніж спроможні здійснити це! Бог дав обіцянку”.

194 І, пам’ятайте, вони повернули назад. Це було біля Кадеш-барні. І вони повернули назад і стали бродягами в пустелі. І кожен з них помер і загинув Навічно. Так сказав Ісус.

195 Не переступай ту межу відділення, розумієте. “Коли знаєш, як чинити добро, і не чиниш його — для тебе це гріх”.

196 Ізраїль вчинив те саме. Після того, як вони побачили, що Мойсея було підтверджено, і потім дозволили Валаамові

оприскати їх, те дорогоцінне підтверджене Насіння. Пасторе, не говори (ніколи) нічого проти цього Слова. Погляньте на Валаама — він був пророком, і він побачив Насіння Боже, підтверджене. Але через свою велику деномінацію, у якій він жив — Моав, побачив, як та група бродяг йде через ту землю, — він оприскав її й сказав: “Ну ж бо, почекайте-но хвилинку. Ми ж усі Християни. Ми ж усі віруючі. Наші батьки й ваші батьки були одно. Ми ж Лотові діти, хіба не так? Лот був Авраамовим небожем, адже так? Ми ж усі є одно, хіба не так? Давайте будемо з вами одружуватися”. І Ізраїль, як і Єва у Еденському садку, що дозволила сатані оприскати її, — він через фальшивого пророка також оприскав й Ізраїля. В той час як з ними був справжній пророк, з підтвердженням Словом. Але, через концепцію інтелектуального пізнання, він оприскав їх. Подумайте про це тепер — це так і не було пробачено, той гріх так і не було пробачено.

¹⁹⁷ Насіння згнили просто при виконанні своїх обов’язків, на дорозі до обіцяної землі. Вони, всі до одного, загинули й згнили, прямо у церкві, при виконанні своїх обов’язків, йдучи за Богом. І дозволили сатані поприскати на них отим інтелектуальним аерозолем, освітніми, інтелектуальними уявленнями, що говорили: “Ми ж усі є одно, ми усі Божі діти”. Не усі! Але він дав тому лжевчителеві оприскати їх там тією інтелектуальною концепцією, яка була в нього про Це.

¹⁹⁸ І точно як чинить сьогодні й Екуменічна Рада, розумієте, те саме — “та ми ж усі об’єднаємося в одну велику організацію”. Ваша уся організаційна система — диявольська. По Біблії — це клеймо звірини. Дуже скоро, як Господь зволить, в мене вийде книга про це.

¹⁹⁹ Зверніть увагу, за часів Ноя, бачили, як Слово будувалося, щоб плавати на поверхні. Отож, дозвольте зробити невеличке зауваження: Слово було зібране на переміну від землі до неба. Бачили конструкцію цієї речі; але, через свої інтелектуальні концепції, сміялися в обличчя пророкові Нюю, коли він пророкував про завершення часу. Але що сталося. . . Та будівля була зроблена зі Слова Божого, засмолена всередині та зовні — молитвою й вірою. Коли почалися дощі, усі інтелектуальні концепції релігій померли та позгнивали просто у. . . у їхніх церквах, на землі. А ковчег проплив над оцим усім. Науково оприскане насіння згнило, просто на суді.

²⁰⁰ Що ж ми, врешті-решт, стараємося робити — ми стараємося затвердити свою церкву чи ми стараємося затвердити Слово Боже? Що ми стараємося робити? Над чим ми працюємо? Чи стараємося ми повернути людей до Цього? Що старається вчинити за цих останніх днів ця визначна Єва, цей церковний Еден?

²⁰¹ Мені треба буде негайно завершувати, брате, бо це—це надто затягується. [Брат каже: “Продовжуй далі!”—Ред.] Просто дайте мені ще хвилин п’ятнадцять, і я зупинюся на цих моїх—моїх місцях Писання. [“Звичайно ж, продовжуй”.] Так. Гаразд. Я знаю.

Що ж, мабуть, люди хочуть прийти сюди й прибрати тут. Але, таке враження, що мені важко скінчити. [“Продовжуй далі”. “Та ніхто не підганяє”.] Я покваплюся. Добре.

202 Дивіться, визначна наукова, освітня, гібридна сьогоднішня Єва, що зветься церквою, що вона старається вчинити? Чи старається вона піднести Боже Слово, і дозволяє людям чинити те, що вони чинять? Вони не послуговуються Фільтром мислячої людини, тобто, Божим Фільтром. Дивіться, що вони продукують. Вони підносять самі себе. Церква підносить себе, у своєму скаліченому насінні програм пізнання, — стала причиною того, що уся раса стала науково необізнана щодо Слова Божого. Отож, я буду завершувати на тих зауваженнях, — зараз я не збираюся затримуватися на них надто довго, — щоб скінчити. Науково необізнана! Коли Бог, прямо тут на землі, чинить те, що Він чинить, Своїм обіцяним Словом, а вони ігнорують Його й відходять геть, бо вони науково необізнані. Науково необізнані!

203 Я посміхався тоді через те, що Брат Вілліамс написав тут на клаптику паперу: “Можеш говорити про це до самого вечора”, — якось так. Але, я ціную це, то дуже добре.

204 Але люди грішать добровільно. Це ввело усю систему сьогоднішнього церковного світу в свавільний гріх проти Бога. Та відчуття звичайної добропорядності доведе вам, що Це є правильним. Гаразд. Покривало хіти засліпило їхні очі до Слова Божого, і, виявилось, що вона знову нага. Знаєте, Бог, у Об’явленні 3, сказав: “Прийди, купи в Мене масті для очей, щоб твої очі відкрилися”. Розумієте, масть для очей — то Його Слово.

205 Знаєте, як кажуть: “Ну, ця людина вчилася сорок років, щоб одержати свої ступені. В неї ступінь бакалавра права, доктора богослов’я, та усе інше”.

206 Знаєте, що сказав про це Ісус? Він сказав: “Нехай людина відречеться себе”. Павло відрікся.

Скажете: “Там не це мається на увазі”.

207 Що ж, в такому разі, чому Павло дотримувався цього? Він говорив: “Я не приходив до вас зі звабливими словами людської мудрості, бо ви покладали б на це свої надії. Але я приходив до вас у силі та проявленнях Духа Святого, щоб ваше слово було. . .ваша віра була збудована на Слові Божому, не на проявленнях якоїсь мудрості”.

208 Таке враження, що люди втратили відчуття добропорядності й розважливості. Вони вже не такі, якими були раніше. Раніш було так: коли пророк говорив: “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ”, — люди тремтіли. Так, тремтіли, певна річ. Люди робили якісь кроки, бо боялися. Але нині вони втратили усякий страх перед Цим. Вони не бояться Бога.

209 Соломон сказав: “Страх Божий — початок премудрості”, — просто початок її.

210 Але пророк може проректи ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ; люди ж кажуть: “нісенітниця!” Розумієте, для них не лишається ніякої надії. Це, вони кажуть: “Та ми ж розумні. Ми інтелектуальні, ми не повинні приймати таке-от! Ми знаємо, про що говоримо!”

211 Є також одна стара приказка, що “дурні полізуть у чоботях туди, куди Анголи бояться ступати”. Атож.

212 Отож, що таке перемінення? (Швиденько.) Як ми одержуємо його? Перемінення, що воно робить? Бог здійснює його Духом Свого Слова. Він перемінює. Він насаджує Своє Насіння, посилає на Нього Свій Дух, і Воно приносить плід. Його Святий Дух перемінює Насіння—Слово, щоб підтвердити його за його родом.

213 Якого роду насінням ти є — це й виявляє, що́ у тобі. Цього не можна сховати. Що́ у тебе всередині — воно проявиться зовні. В тебе просто не вийде інакше. Яким те дерево є, таким воно й буде. Розумієте, воно—воно таким і буде. Святий Дух перемінює насіння, яке знаходиться всередині цього. Не має значення, яке то насіння, Він перемінить його. Якщо воно зле — воно й принесе зло. Якщо воно є лицеміром — воно принесе лицеміра. Якщо ж воно є істинним Словом Бога — воно зродить істинного Божого сина чи доньку, через Фільтр мислячої людини. Коли Насіння з’являється, воно проходить через Оце, Він дає Божого сина та доньку.

214 Одного дня, коли цей світ перебував у темряві хаосу, Бог. . . Тепер слухайте уважно, бо ми говоритимемо не. . . ще зовсім трохи. Слухайте. Одного дня, коли світ знову навернувся до всіхляких вірувань: омиття рук, казанів, носіння різних убрань, й ярмулок, й так далі, він перебував посеред найбільшого хаосу. Істинний Ізраїль Божий настільки відвернувся від Божих законів та уставів, Ісус сказав: “Ви, своїми традиціями, позбавили Боже Слово сили впливу на людей, через ваші традиції”. І погляньте на тих святих священиків, як їх називали; а Ісус сказав: “Ви від батька вашого — диявола, і його справи ви й чините”. Бачите, це те, що Він сказав, в точності.

215 Отож, коли цей світ перебував у такому-от стані, Божий Дух знову зійшов на Насіння, яке було призначене. Він переніс та переобразив Ісаю 9:6 — Свою обітницю; Він, Бог став людським тілом, щоб спасти від того періоду хаосу. Коли людину було створено за образом Божим, ось приходить Бог, оскільки пророк провидів це. . . Отож, пам’ятайте, Слово, пророк провидів це, той самий пророк, що бачив сатану в цих останніх днях, розумієте, з цими освітянськими програмами та усім іншим, що в того є, релігійними програмами. Той самий пророк, в Ісаї 9:6, сказав: “Дитя народилося нам. Син нам даний; і дадуть Йому Ім’я: ‘Радник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Батько’. І царюванню Його не буде кінця”. А те Слово — це Боже Слово. І Дух зійшов на те Слово, і Воно сформувалося в утробі діви; чоловік, “син народився”, — не створився — “народився”.

216 Сатана знову й знову намагався оприскати Це. Він підняв Його та сказав: “Якщо Ти є тим, ким Ти Себе назвав, то вчини тут для мене яке-небудь зцілення. Покажи мені, як Ти можеш це робити. Оберни оце, хліб, це каміння на хліб. Дай побачити, як Ти кинешся вниз, бо Писання каже, що Ти зробиш це”.

217 Бачите, як оті релігійні біси сьогодні кажуть те саме? “Якщо існує що-небудь таке, як Божественне зцілення; ось лежить Брат *Такий-то*, хочемо побачити, як ти зцілиш його”.

218 Той самий диявол стояв біля Ісуса, біля хреста, говорив: “Якщо Ти Син Божий — зійди з хреста”.

219 Слово сказало, що Він був Сином Божим. Дух довів, що Він був Сином Божим. Ісає 9:6 здійснилося. І, якось увечері, багато хто з вас чув по трансляції, як ми навели, я вважаю, майже шістьдесят з чимось місць Писання, доводячи, що в Писанні сказано, що То був Він.

220 О-о, сатана намагався ще й іще, старався як міг. Якось уночі, — лежав на кормі човна, — він побачив, що Той заснув. І він сказав: “Зараз я знищу Його”. Але не зміг.

221 Він намагався звабити Його на те, щоб вчинити щось хибне, але йому не вдалося. Чому? Він був оприсканий протимушиним засобом призначення. Його не можна було оманути. Ні, ні. В Слові було сказано, що Він прийде. Амінь. Жоден біс не збурить Його й жодного іншого сина Божого, якому було призначено зайняти своє місце. Він оприсканий протимушиним засобом. Отрута сатани, деномінаційні доктори взагалі навіть і не торкнуться Його. Він рухається далі, його ніщо не збурить, розумієте. Це ніяк не подіяло на Нього.

222 “Ну, я поставлю Тебе єпископом усяї землі. Я паную над нею. Якщо Ти просто вклонишся мені, прийдеш, приєднаєшся до моєї групи, я—я поставлю Тебе володарем. Я зійду, а Тебе підніму”.

223 Він сказав: “Відійди від мене, сатано. Написано: ‘Богу вклоняйся, Слову, і тільки Йому одному Ти служи’”. Потім, одного дня. . .

Я хотів би ненадовго зупинитися на цій величній Особі.

224 Але одного дня Дух знову зійшов на Нього; бо у Слові було дещо записане про Нього, це прийшло від Бога, через пророка: “Як ягня, Він був ведений на заклання”. І Дух зійшов на Нього, й повів Його, й відправив Його на хрест Голгофи. Там Він помер. І усе, що було проречене про Нього в Його смерті — здійснилося, щоб принести Світло й Життя усякому призначеному насінню Божому, що перебувало на землі. Він проклав шлях, щоб це відбувалося. *Отут* ось є Насіння, Дух приносить Життя; перемінюючи Божих синів та доньок, — зі світу в цьому темному хаосі, — на те, щоб бути Божими синами й доньками.

225 Не спіткніться об тее слово “призначення”. Знаю, що спіткнетеся. Але, послухате. Це не моє слово. Це одне з Божих Слів. Хочете прочитати це, прочитайте Ефесянам 1:5, в котрому “Він призначив нас наперед для всиновлення через Ісуса Христа”. Розумієте?

226 Дайте—но мені хвилинку, всього хвилинку, щоб зламати це, всього хвилинку, щоб вибити це з вашої голови. Дивіться. Точно як ви були у своєму батькові, при початку — насіння-зародок. Чи знали ви це, кожен з вас? Ви також перебували у вашому пра-пра-прадіді, чи знали ви це? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

227 Почитайте Послання до Євреїв, де ми знаходимо, що Левій заплатив десятину, коли перебував у стегнах Авраама, за чотири покоління до нього. Коли Авраам заплатив Мелхиседекові десятину, це зарахувалося його пра-правнукові після нього, а він тоді перебував у стегнах Авраама. Отак от. Розумієте?

228 Ви перебували у стегнах вашого батька, але ваш батько не міг мати з вами ніякого спілкування, допоки ви не перемінилися у тіло з плоті.

229 Мій син, що там, був у мені. Я—я—я хотів сина, але він був тоді у мені. Розумієте? Він тоді був у мені. Але через шлюб він перемінився у подібну мені людину, і потім він став такий, як я.

230 І ви стаєте такими, як ваші батьки, розумієте, тому що це було у вас від початку. Отож, якщо ми є Божі сини, Його атрибути...Що стосується цього, то ви є атрибутом вашого батька, не вашої матері; вашого батька. Зародок перебуває у батьку. Розумієте? І ось, ваша мати, яка виносила вас, виносила насіння вашого батька — була інкубатором. Розумієте?

231 І земля, тілесна, яка виношує насіння Боже, також є інкубатором. Бачите, ідеально точно. Справа не у світі, яким величним він є; справа в тому, яким величним є Бог, що вчинив це. Розумієте? Розумієте?

232 Отож, якщо ти є Божим сином та донькою, значить, ти був у Бозі при початку. Ти є Його атрибутом. Якщо ж тебе не було там, значить, тебе не було ніколи й не буде ніколи.

233 Тому що не може бути так, що від мене, з моїх стегон народиться син оцього чоловіка, що *отут*, чи отого чоловіка, що *отам* — від мене можуть народжуватися тільки мої власні сини, і вони будуть схожі на мене. Аллілуя. Ви бачите це?

234 Сини та доньки були в Бозі при початку. Тепер слухайте. Ви кажете, що маєте Вічне Життя. Ми віримо, що у нас є Вічне Життя. Що ж, є лише одна форма Вічного Життя — це Бог. Це єдине, що є Вічним — Бог. В такому разі, якщо у вас є Вічне Життя, оте Життя, що у вас — було завжди, і ви перебували у стегнах Бога ще навіть до того, як існував світ. І коли Саме Слово... Ісуса Самого названо Словом, і у Святого Івана 1 сказано: “На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог. І Слово стало тілом та перебувало поміж нами”. Значить, ви були у стегнах Ісуса й відправилися з Ним на Голгофу. Ви померли з Ним, і ви воскресли з Ним. І сьогодні ми сидимо у Ньому в Небесних місцях, наповнені Його Духом — Божі сини й доньки. Померли з Ним, воскресли з Ним. Атож.

²³⁵ Отож, в такому разі, тепер, тепер ви можете мати з Ним спілкування. В минулому — не могли, тому що ви були в Ньому всього лише Словом, насінням. Але нині Він проявив вас, і тепер Він хоче, щоб ви спілкувалися з Ним. То, значить, Він сховався, ставав тілом, щоб Він міг мати з вами досконале спілкування. Бачите досконале спілкування? О-о, подумати тільки, оті глибокі Божі таємниці! Як чудово! Бачите, Бог не міг спілкуватися в Дусі, тож Бог став людиною, що була з нами.

²³⁶ Ісус Христос — то був Сам Бог, проявлений, тому що Він був сином, бо Він був народжений, але то була просто skinія, щоб Йому жити у ній. “Бога ж ніхто ніколи не бачив, але Однороджений від Батька виявив був Його”. Бог збудував Собі будинок, тіло для житла, зійшов, щоб ти міг торкнутися Його. Перше до Тимофія 3:16: “Безсумнівно, велика є таємниця благочестя; тому що Бог з’явився у тілі, показався Анголом, в Ньому увірували, піднісся у Небо”. Розумієте? Отож, Він. . .

²³⁷ Ви тіло, і Він тіло, значить, ви можете спілкуватися один з одним, бо Він був Божим атрибутом любові. Бог є любов. Правильно? І Ісус був Божим атрибутом любові. І коли атрибут любові проявився, котрий — то був Сам Бог; усі атрибути, що належали Йому, прийшли до Нього — “усі, кого Батько дав Мені — прийдуть до Мене”. Атож, вони повинні були бути призначені. Якщо ж не були, то вас там і не буде. Ось і все. Певна річ.

²³⁸ Тепер ми можемо спілкуватися — це було за багатством Його Слова, в якому ти маєш частку. Ти — частина Слова; бо Він при початку був Словом, ти ж є Словом нині. Розумієте? Сьогодні ввечері, чи в неділю, чи в один з днів, коли я приїду, я буду проповідувати про те, що таке Слово, отак. І, тепер, ти є частиною Слова.

²³⁹ Послухайте. Є одна річ, яку я не можу робити. Я не можу хвалитися своїми предками. Ні, моє походження — то страшний безлад. Мій батько був ірландцем. Мати моя була індіанкою, наполовину індіанкою; її мати була індіанкою, одержувала пенсію. Отож, вони всі пиячили, майже всі померли не своєю смертю — билися, стрілялися та усе інше. Мені нічим хвалитися в цьому, бо мої предки й мій родовід — жадливі.

²⁴⁰ Але, брате, є одне, чим я можу хвалитися — я можу хвалитися своїм Господом Ісусом, Який відкупив мене. І, Своєю перемінюючою силою, насадив насіння, за призначенням, і я побачив Це. Чий же я тепер син? Так. Я можу Ним хвалитися. І я поклав тридцять три роки свого життя на те, щоб хвалитися Ним. Якщо ж Він дасть мені ще тридцять три роки, я ще більш старатимуся хвалитися Ним. Розумієте? Я можу хвалитися своїм Предком, аллілуя, Тим, Хто відкупив мене та насадив ось *суди* насіння Життя, і дав мені погланути на це Слово, зіслав Свого

Духа й сказав: “Ось Воно. Скажи *оце* ось, і воно станеться. Вчини *оте*”. І, о-о, я можу Ним хвалитися! Як Він вчинив це? Омиття водою через Слово, водою відділення, котра є...?... пояснити.

241 Істинно призначені віруючі залишаться зі Словом, бо вони є частиною того Слова.

242 О-о, блудні зорі, доки ще будете блукати? Ви, методисти, баптисти, пресвітеріани, інші, позацерковні, ким би ви не були, — блудні зорі, — від церкви до церкви, безпритульні, й від телевізора до телевізора, від світу до світу, — чого ви не приходите? Він прагне мати з вами спілкування. Він прагне вас. Він хоче перемінити вас оновленням вашого розуму, — не у церкву чи у деномінацію, але в Його Слово, частиною якого ви є, якщо у вас є *оте* бажання.

*Блаженні ті, що голодні та спрагнені праведності, вони
бо наситяться.* (Бачите? Угу.)

243 І Його перемінююча Сила посилається на те, щоб вивести вас з цього спотворення релігії, у якому ви перебуваєте. У цьому хаосі спотворення, в якому ми перебуваємо, — Бог послав Свою перемінюючу Силу — Своє Слово, доведене, підтверджене, щоб вивести вас з цього релігійного спотворення необізнаності, в якому ви ходите — “нагі, сліпі, нещасні, й не усвідомлюють цього”. Подумайте про це, друзі.

244 Знаєте, Бог послав Свою перемінюючу силу, щоб здійснити Своє Слово, та перемінив усе тіло Сарри та Авраама. Перемінив старого й стару, бо Він обіцяв був, що Він так вчинить.

245 І що Бог обіцяв, те Він і вчинить. Ніщо, нічим... Будь-що спотворене — Бог нічого не зможе здійснити з цим. Але Він дотримає Своє Слово, і Він пошле Свого Духа! “Я Господь насадив Його. Я напоюватиму Його день і ніч, щоб хто не вихопив це з Моїх рук”. Так говориться в Біблії.

246 О-о, блудні зорі, ті, в кого в серці є бажання! У вас воно повинно бути, інакше б ви не сиділи тут сьогодні вранці. І ви б не сиділи там по всій країні у тих церквах, та залах, і тому подібному, де ви є, якби Дещо не привело вас туди. Якесь людина розповіла вам. Не йдіть же далі. Існує омиття водою через Слово, яке зробить вас білими, як сніг. О-о, сини Божі, слухайте! Не залишайтеся у тому спотворенні. Вийдіть з нього. Авраам повірив Богові, й усе, що суперечило цьому, називав... .

247 Скажете: “На що ж я буду жити? Як я буду робити *оце*?” То вже справа Бога. “Як я зможу? Мої знайомі покинуть мене”.

248 Бог сказав: “Хто залишить свого батька, матір, дружину, чоловіка, доми, маєтки — Я дам їм доми й маєтки, Я дам їм батьків та матерів, й братів та сестер, у цьому світі, а в майбутньому світі — Життя Вічне”. Це обітниця, друже. Це, о-о, це повинно бути напоєне! Кожна обітниця, яку дає Бог, справджується. Кожне Насіння Боже — це обітниця.

249 І, сестро, припини обрізати ті коси, бо то є непристойність перед Богом. Покинь носити той одяг, то є гидота перед Ним!

250 Ви ж, брати, ви, чоловіки, припиніть догоджати цим денотинаціям, коли робите різні речі й дозволяєте своїм дружинам робити такі речі. Це не пасує Християнам.

251 Верніться до Слова! Прийміть оте Слово, Воно буде рости. Воно повинно буде рости. Божа перемінююча сила, яка виростила Це при початку, нині Він якраз знову повертається назад, знову вертає Це до початкового стану. Він знов повертає до початкового стану, туди, де воно було.

252 Еноха, Божою перемінюючою силою, було перенесено від смерті. Заради чого Бог вчинив це? На прообраз схопленої Церкви, яка з'явиться. Так. Так само було й з Іллею.

253 Ісусове тіло було оживлене після того, як померло. І, у могилі, Ісусове тіло було оживлене Словом Бога, й перемінене — з мертвої холодної оболонки на воскреслого, славетного Сина Божого. Тому що пророк, у Псалмі 16:10, якщо хочете це занотувати, 16:10, сказав: “Я не залишу Його душі у шеолі й не дам Моєму Святому побачити тління”. О Боже!

254 Те Слово повинно справдитися, Воно є Словом Бога! Насадіть Його у своєму серці, якщо хочете попасти у Схоплення. Якщо хочете бути істинними Християнами — помістіть це Слово. Як, здається, то був Єзекиїл, Бог сказав: “Візьми той сувій та з'їж його”, — щоб пророк і Слово стали одно. І кожна обітниця, що є там, мусить проявитися, бо то є Боже першопочаткове Насіння. Не давайте там якому-небудь освіченому богослову намагатися викачати Це з вас. Не дайте йому оприскати вас тією тілесною наукою, та знанням, та освітою. Вірте Богу!

255 Авраам не прийняв наукових свідчень свого дня, говорити: “Я надто старий, щоб мати дитину, в мене зайшло надто далеко. Я робив *оце*, *оте* чи *інше*”. Але, усе, що суперечило Слову Бога, він вважав за неіснуче. І він не захитався в обітниці Божій через невірство; але був сильний, віддаючи хвалу Богу. Він знав, що Бог був задан виконати те, що Він обіцяв.

256 О-о, блудні сини, покалічені земними повзучими бур'янами! Блудні сестри, що цьогосвітні заклади й моди скрутили вас! І, люба сестро, може, я у твоїх очах старий причуда, але в один з днів, коли ти зустрінеш те, що однієї ночі зустріла Флоренс Шакар'ян; вона теж сиділа у цій кімнаті, у цьому приміщенні, як вам відомо. Коли ти зустрінеш це, ти переконаєшся, що, не я, але оце ось Слово є правильним. Не заходь до тих перукарень, до тих модних салонів. Не заходь у ті місця.

257 Кажуть: “Чому ти не навчаєш їх величним речам, як стати *оцим*?” Почни з абетки, а потім ми перейдемо до алгебри. Розумієте? Просто займися вивченням — “котре є розумною службою вашою”.

Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, — віддайте своє тіло на жертву живу, святу, й приємну Богові, як розумну службу вашу.

258 Просто виконуй “свою розумну службу”, Бог влаштує усе інше; розумієте, просто обміркувати те, в чому ти зможеш сам розібратися й виконати. Хіба то не... Хіба то не є безглуздя — що жінка роздягається, й виходить сюди, й отак поводить ся, коли Біблія засуджує це? Хіба то не є безглуздя — що чоловік втягує себе у такі догми, які ми маємо сьогодні, й усі ці дурниці, й в оцю всю семінарійність, й тому подібне, коли воно цілковито суперечить Слову Божому? Розумієте?

259 Вуста Ісаї, — він був просто посередньою людиною з нечистими вустами. Він сказав: “Господи, я перебуваю поміж нечистого народу, й у мене нечисті вуста. Горю мені, бо я бачив Бога”. І Ангел зійшов, узяв з Божого вівтаря Вогню, Святого Вогню й перемінив його вуста; з вуст блукаючої людини на вуста пророка з ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ. Божа перемінююча Сила!

260 Сто двадцять рибалок, та—та жінок—торговок багрянницею, та інших зібралися у горниці та зачинили двері; деяким з них не вистачало освіченості навіть щоб розписатися за себе. Бог перемінив їх з ловців риби на ловців людей; з вуличних чоловіків та жінок — на святих Божих, безсмертних. Перемінююча Сила Божа!

261 Павло, член місцевої церкви, пресвітеріанин, методист, баптист, п'ятидесятник чи хтось іще; він йшов по вулиці, зі своїм сильним духом протистояння, що він знав більше, ніж хто-небудь з отих. Він виховувався в Гамаліїла — одного з найкращих вчителів у тій країні. Коли він прямував до Дамаску, щоб схопити групу людей, які вірили Божому Слову — що сталося? Коли він направлявся туди, його було кинуте на землю, і він почув Послання. І Воно перемінило його з церковного члена та відвідувача церков — на пророка Божого, який записав Слово Боже у Новому Заповіті. З церковного члена на святого!

262 О-о, блудні зорі, давайте-но зупинимось. Блудний сину, блудне Насіння, яке носить ся з місця на місце, у цьому спотворенні — наверніться, діти, сьогодні вранці. Будь ласка, прислухайтеся до мене, як—як до людини, що намагається встати поміж живими та мертвими.

263 Там по країні, куди йде трансляція, якщо ви досі підключені, — ви, хто блукав з місця на місце, — будь ласка, посидіть ще хвилинку. Я знаю, що вже пізно тут у Тусоні, тобто, прошу пробачення, у Феніксі вже без двадцяти хвилин дванадцять. І я протримав цих людей цілий ранок. Я не пустив вас на роботу й усе таке інше. Але, слухай-но, любий друже, тебе можуть не пустити до Бога на віки вічні. Прийди ж сьогодні вранці, будь ласка. Прийдеш? Є місце біля Джерела.

Давно у яслах там, — це правда, знаю я,

Спаситель народився нам — Дитя,
Іван Його впізнав, вічного Агнця,
О-о, Христа, Розіп'ятого на Голгофі.

Галілейський Муж — Його люблю,
Він зробив так багато для мене,
Зняв усі мої гріхи, дав Святого Духа мені,
Галілейський Муж — як я Його люблю.

Якось митник зайшов у храм, щоб помолитися,
Кликав: “О Господи, будь милостивий до мене!”
Всі гріхи було прощено, мир прийшов у серце
його,

Він сказав: “Підіть, побачте цього Мужа з
Галілеї”. Правильно.

Кульгавий став ходити, німий — чути.
На морі силу Він в любові з'явив,
Сліпий прозрів, — я знаю, так було,
Милість того Мужа з Галілеї.

264 Співставте це з сьогоднішнім служінням.

Жінка біля криниці, Він розповів їй усі її гріхи,
Що п'ять чоловіків мала вона.
Пробачив усі гріхи, мир у серці дарував,
Вона кликала: “Підіть, побачте цього Мужа з
Галілеї!”

265 Жінка, Він знав. Бачите, Він знає сьогодні вранці ваше серце.
Чоловіче, Він знає ваше серце. О-о, митнику, давай будемо
молитися!

Галілейський Муж — Його люблю,
Він зробив так багато для мене,
Зняв усі мої гріхи, дав Святого Духа мені,
Галілейський Муж — як я Його люблю.

266 Хіба ви не любите Його сьогодні вранці, разом зі мною? О-о,
блукаючий грішнику, який зайшов далеко, тут чи там, де б ви не
були, чи приймете ви сьогодні вранці мого Господа? Він є Слово, а
Слово було викладене вам. Невже ви не приймете Його сьогодні
вранці? Просто підніміть свої руки, чи підніміться на ноги, чи
якось так, і моліться, кажіть: “Я хочу прийняти Його тепер. Брате,
я бажаю, я бажаю прийняти Його зараз”. Підніміться на ноги, —
кожен, хто хоче, щоб помолилися, — та скажіть: “Я. . .” — точніше,
щоб за нього помолилися, — “Я грішник. Я хочу. . .” Благословить
вас Бог, добродію. Хто-небудь іще? Тепер моліться всі, хвилиночку.

О-о, давно у яслах там (цей світ перебував у
хаосі, вам відомо), — і це правда, знаю я,
Спаситель народився нам — Дитя,
Коли Іван Його впізнав, Він був тим вічним
Агнцем (Той Самий сьогодні).
О-о, Він є Христос, Розіп'ятий на Голгофі.

267 Хіба ви не полюбите Його сьогодні всім своїм серцем, щоб ви могли вийти з цього світського стану, в якому ви перебуваєте? Ви, жінки, ви, чоловіки, о-о, заради чого ви сиділи тут увесь цей час? Це виявляє, що глибоко у вас є дещо, є дещо таке, що прагне й жадає. Ви не висиділи б тут ці дві чи три години, у такому-от приміщенні; там дещо є. Невже ви не візьмете сьогодні це до уваги? Нехай моди, й наука, й усе світське шезне зараз з ваших думок, любий брате чи люба сестро.

Церкви об'єднуються, сильні народи
розколюються, Ізраїль прокидається,
Знаки, передречені пророками.
Дні поган добігають кінця, страхіття, що
наступають,
“Поверніться, о розпорошені, до себе самих”.

День відкуплення близько,
Людські серця тремтять від страху,
Наповнився Божим Духом, тримай свого
світильника готовим та чистим,
Підніми очі, твоє відкуплення близько!

Фальшиві пророки брешуть, Божу Правду вони
відкидають,
Що Ісус Христос є наш Бог,

268 Отож, то є правда. Вам це відомо, всім нам — день, за якого ми живемо.

Але Він сказав: вечірнього часу з'явиться
Світло,
Дорогу до Слави ти обов'язково знайдеш.

269 Це той день, за якого ми живемо сьогодні. Якраз увечері, коли лягає темрява, сутінки — засяє Світло, вечірня зоря.

Вечірня й сутінкова зоря,
А після цього — темрява!
Нехай не буде суму при прощанні,
Коли я маю відійти.

Бо все що там — мета то часу,
Й потоки віднесуть мене кудись,
Але побачу я там свого Капітана,
Коли перейду я туди.

Не кажи з тужливим плачем,
Що життя — марнота й сон!
Бо душа, що спить — мертва є,
Те, що бачиш — не закон.

Так, життя реальне! І життя серйозне!
І могила — не кінець;
“Порох ти — до пороху вернешся”, —
Не сказав про душу так Отець.

Життя визначних нагадує нам,
Щоб ми змужніли,
І, проходячи, залишали за собою
Сліди на пісках часу.

Ті сліди, щоб, може, інший,
Хто мандрує по морю,
Одинокий та ослаблений брат,
Побачивши їх, знову посмілішав.

Тож вставаймо, не втомляймося,
Готові до боротьби,
Не як та німа худоба!
Будьмо сильними в житті!

²⁷⁰ Любий Боже, вони Твої. Я бачив, як двоє чоловіків піднялися на ноги. Отче. Я молю, Боже, щоб Ти зараз прийняв їх. Вони хочуть бути Твоїми синами. Вони отямалися від невідання цього життя, у якому вони жили, і нині вони хочуть освіжитися, оновитися хрищенням Святого Духа на те Насіння, що було посаджене сьогодні у їхніх серцях. Вічний Бог, Творець усього, Який дав Своє Слово, і я вірю, що Ти знав, що оці чоловіки зроблять так сьогодні вранці. Я молю, Господи, щоб Ти напоював те Слово день і ніч, і не дозволяй сатані вирвати його у Тебе з рук. Нехай з нього буде дерево, яке, колись, у Раю Божому, коли усе повернеться до початкового стану, бо Твоє Слово не може схибити, — воно знову буде там. Бо цей світ. . .

²⁷¹ І в прийдешньому світі буде не така цивілізація, як оця. Там не буде автомобілів чи чогось такого, що винайшла наука. У світі, що має настати, не буде нічого такого. Але то буде цивілізація за Божим Власним зразком, яку Він встановить при славетному царюванні. Бо у цій цивілізації є хвороби, смерть, скорбота, могили й нужденність. Але у тому Царстві, що має настати, там не буде ніякої смерті, ніякої скорботи, ніякої хвороби, ніякої старості. О Боже, там у Твоїй цивілізації усе буде нове.

²⁷² Боже, переміни нас сьогодні Силою Своєю, відновленням нашого розуму, щоб повернутися від тісних складових цього нинішнього світу до Слова Божого. І нехай ми відновимося, — перемінюючи Божою Силою на Насінні, що у нашому серці, — у яку ми віримо, — до створінь, що їх названо Божими синами та доньками. Така є моя молитва до Тебе, Отче, за людей, в Ім'я Ісуса. Амінь.

²⁷³ Тепер, до тих, хто на трансляції, де б ви не були, я хочу, щоб ви там прийняли Христа як свого особистого Спасителя й наповнилися Його Духом. Слова, що їх було сказано сьогодні вранці — нехай вони западуть вам у серце. І нехай ви там приймете Ісуса. І дивіться за своїм життям, і ви побачите, чим ви житимете опісля. І прийміть тут Фільтр мислячої людини. Коли ви бачите, що ви робите щось таке, що суперечить цьому Слову — негайно ж відійдіть від цього. Розумієте? Тому

що існує Фільтр, який не дасть смерті наблизитися до вас — це Боже Слово. Його Слова — то є Життя, і вони оберігатимуть вас від смерті.

274 І тепер до вас, хто присутній тут у цій аудиторії. Я протримав вас тут довго. Дякую вам за те, що прийшли. Моя молитва — щоб Бог ніколи не дав цьому Насінню загинути. Сподіваюся, ви не думаєте, що я стою тут і кажу оце все просто щоб виділитися. Я кажу це від любові; і, знаю, що, оскільки я смертний, бо зараз я є таким — це єдиний час, коли я можу проповідувати людям. І я люблю Ісуса Христа. Він є мій Спаситель. І, пам'ятайте, якби не Він, я вештався б там по вулиці. Я був би там; усі мої батьки, усі мої родичі були грішниками. Але Бог, Своєю перемінюючою Силою — я знаю, що це зробило мене іншим творінням. І я можу—я можу порекомендувати Її вам, щоб стати хорошими. І Вона оберігатиме в години труднощів. Навіть коли смерть постукає у двері, вам нічого буде боятися. Ніщо не зможе відділити нас від любові Божої, котра у Христі". Нехай Бог благословить кожного з вас і дасть вам Вічне Життя.

275 Хто з присутніх тут не має Насіння Божого — хрищення Духом Святим? Просто підніміть свою руку, скажіть: "Спогадай мене, Брате Брангаме, щоб я прийняв того Святого Духа". Отож, прийміть Слово у своє—у своє серце й вірте Йому. Тепер, якщо ви. . . Можете поглянути самі на себе. Підійть та погляньте у дзеркало, і ви побачите, де ви перебуваєте. Розумієте, ви зможете дізнатися.

276 Ви скажете: "Ну, я не піднімав своєї руки, бо, я вважаю, що в мене це є".

277 Погляньте на себе у дзеркало, тоді ви побачите, якого роду дух оманує вас, розумієте. Омануте мислення! "Є дорога, яка здається людині правильною, кінець же її — стежки смерті". Хіба не так?

Там на хресті, де мій Спас страждав,
Там про очищення я благав,
О-о, там Він мене Кров'ю оправдав,
О-о, хвала. . .

278 Зараз на хвилинку заплюште свої очі й просто співайте це Йому. Давайте піднімемо свої руки.

О-о, хвала Йому, хвала Йому!
О-о, хвала Йому!
Там Він мене Кров'ю оправдав,
О-о, хвала. . .

279 Я хочу, щоб ви, Християни, спасені, потиснули один одному руки.

Чудесно спасений я від гріха,
Ісус Спаситель живе у мені,

Там на хресті, де Він прийняв мене,
О-о, хвала Йому!

О-о, хвала Йому, хвала Йому!
О-о, хвала Йому!
Там Він мене Кров'ю оправдав,
О-о, хвала Йому!

280 Кров має у Собі зародок Життя, ви знаєте. Це до тих, хто не
знає Його.

О-о, до рясного Джерела прийди,
Перед Спасителем коліна схили,
О-о, омийся сьогодні й зцілися сам,
О-о, хвала Йому!
О-о, хвала. . .

Схилимо свої голови, коли співаємо це.

О-о, хвала Йому!
Там Він мене Кров'ю оправдав,
О-о, хвала Йому!

281 Ви любите Його? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Павло
сказав: “Я співатиму в Дусі. Я вклонятимуся в Дусі”. Давайте-но
проспіваємо це ще раз, дуже ніжно, з піднятими руками.

282 Знаєте, в чому наша, п'ятидесятників проблема — ми
розгубили свою радість, ми розгубили свої емоції. Як сказав
нешодавно ввечері Біллі Грем: “Ті проповідники, з комірцями
навиворіт, їхали по Півдню, плещучи в долоні, й тупаючи ногами
по землі, й підтанцьовуючи — в них було дещо таке, від чого вони
були щасливі”. Що ж, так, в мене є Дещо, від чого я є щасливий.
Розумієте? Розумієте? Так. Так, ми розгубили свої емоції.

283 Отож, давайте підніmemo руки. Не турбуйтеся про сльози,
вони не завдадуть шкоди, розумієте. Це не завдасть шкоди. “Хто
вийшов на сівбу зі сльозами — вертатиметься, несучи дорогі сноп,
безсумнівно”. Гаразд.

О-о, хвала Йому, хвала Йому!
О-о, хвала Йому!
Там Він мене Кров'ю оправдав,
О-о, хвала Йому!
О-о, хвала. . . (О Боже! Хвала Богу!)
О-о, хвала Йому!

Введи Насіння, Господи, у серце!

Там Він мене Кров'ю оправдав,
О-о, хвала Йому!

БОЖА СИЛА ПЕРЕМІНЮВАТИ UKR65-0911
(God's Power To Transform)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у суботу вранці 11 вересня 1965 року на сніданку Міжнародної Співки Бізнесменів Повної Євангелії у готелі “Рамада”, у Феніксі, штат Арізона, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2010 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org